Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, elken Maandag en Donderdag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten-Distrikten verzonden.
Termen:—In de Stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten-Distrikten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stoffe van de Maandags Courant (in ene taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5: 4, per kwartaal.
*** Prys 8d. per enkeld Nommer.

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town every Monday and Thursday Morning and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.
Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.
*** Single Paper 8 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN

De Hr. C. Pritchard, Beaufort; De Hr. P. H. Ley, Caledon; De Hr. P. C. van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. T. Bedford, Jr. Colesberg; De Hr. D. Blanckenberg, Cradock; De Hr. F. A. Swemmer, George; De Hr. Jan de Villiers, Graaff-Reinet; De Hr. D. A. de Viliers, Paarl; De Hr. R. Cardwell, Swellendam; De Hr. P. Korsten, Stellenbosch; De Hr. ———, Somerset; De Hr. H. L. de Lange Vos, Tulbagh; De Hr. D. J. de Villiers, Tygerberg; De Hr. J. B. Averet, Richmond; De Hr. J. M. van den Berg, Riversdale; De Hr. J. Brehm, Uitenhage; De Hr. J. Addey, Wagenmakersvallei, achter Paarl; De Hr. P. G. Meiring, Worcester.

DEEL XX. **MAANDAG DEN 23 APRIL 1849.** **No. 1399.**

Winter Goederen.

A. W. & W. H. FLETCHER,

ONTVANGEN thans per *Geelong*, een groot assortement MODISCHE WINTER GOEDEREN, bestaande in :—
DAMES HOEDJES, alle moden,
Kinder dito dito,
Plaid Cashmere, Gala Geruit, Geruit voor Mantels,
Balmoral Geruit, geruite wollen Tjaals en Sjerpen,
Dames en Heeren Cashmere en Kabretten Handschoenen
Assortement Kant, zwarte kanten Vallen,
Dames Linnen Kraagjes.
Gedrukte cashmere Muffiers, zwarte en gekleurde fluwelen Beleggel, hemd Borststukken, witte Arophane, gekleurde zyden Fluweel voor Hoedjes, gekleurde Satinet, dames fancy Halsdoekjes, winter Hoedjes en Muts-lint, fancy Doeskin, Balein, Iodiana, Paisley en Fransche gebloemde Tjaals, fancy Vestengoed, heeren Hemden.
Kombaarzen; Welch, Saksische, Voering en Schrob FLANNEL, gedrukte Drugget, rol en styve Muslin Voering, gryze Calico, Haar Crenoline, Breikatoen, Cocher Naalden in doosjes, Prints en Meubelchits, Gigtuigen, dames en heeren Zadels, enz. enz.
2 Keizersgracht.

KAAP DE GOEDE HOOP
GASLICHT MAATSCHAPPY.

Uitgebrande Kolen, Koolteer, enz.

BESLOTEN TENDERS zullen ontvangen worden aan het Kantoor van de Gaslicht Maatschappy tot 4 ure op MAANDAG, den 30 dezer.
1. Voor den koop van den voorraad uitgebrande Kolen, nu aan de Werken, in hoeveelheden van een hoed en daarboven.
2. Voor de opbrengst van uitgebrande Kolen voor het overige van het loopend jaar, dit is, van den 1ste Mei aanstaande
3. Voor den koop van Koolteer, aan de werken geproduceerd gedurende het overige van dit jaar, en
4. Voor de "*breeze*" geproduceerd by de werken gedurende hetzelfde tydvak.
Alle narigt, vereischt door partyen, die Tenderen willen, is te bekomen aan de Gas Werken.
Op last van Directeuren,
FRED. S. WATERMEYER, Sec.
Kaapstad, 14 April 1849.

VERKOOPING VAN
PLAATS, VEE, ENZ.,
IN HET DISTRICT CALEDON.

DE ondergeteekende uit dit district gaande vertrekken, zal eene publieke Vendutie houden ter zyner Plaatse Uitvlugt,

Op Donderdag, 3 Mei 1849,

van al zyn Roerend en Onroerend Eigendom, bestaande in zyn fraaye plaats UITVLUGT, gelegen naby Caledon, groot omtrent 4000 acres.
De welbekende uitmuntende hoedanigheden van deze plaats maken alle breedvoerige beschryving nutteloos.
1000 welgeteelde Merino Schapen,
140 Saksische Ooyen en Rammen, van de electorale kudden,
Een aantal welgeteelde Merries,
30 Koeijen en Kalven,
4 span fraaye Trekossen, Ploegen, Landbouwgereedschap, enz.
Een fraaye Zeilschuit compleet,
De gewone verscheidenheid Huismeubelen, enz. enz.
W. J. MERRINGTON.
Uitvlugt, 30 Maart 1849.
JOSEPH BARRY, Afslager.

Te gelykertyd en plaats zullen in het openbaar opgeveild worden, die voorname plaatsen *Hamans Dal* en *Rhebuksfontein*, grenzende aan elkander, tezamen groot ruim 4000 akkers, voorzien van sterige Woonhuizen, Buitengebouwen, Stalling, ruime afdaken voor Schapen, sommige derzelver nieuw gebouwd. In byvoeging tot deze en vele andere voordeelen, zyn er verscheidene nimmer feilende Fonteinen en overvloedige Zaailand. In een woord, voor de boerdery *in het algemeen*, de voortteeling van Schapen, en de opleverings van Graan *in het byzonder*, kunnen geene andeae in het Distrikt met deze uitmuntende plaatsen wedyveren.
Deze Eigendommen en *Uitvlugt*, allen op denzelfden dag verkocht zullende worden, bieden een zeer gunstige gelegenheid aan eenig persoon, het geheel koopende, om eene naar te worden van een landgoed welks gelyke maar zelden gevonden wordt.

PUBLIEKE VERKOOPING
TE STELLENBOSCH.

OP WOENSDAG den 25ste dezer, zullen voor aan de woning van den Heer J. BLATCHFORD, op het Molenplein, worden verkocht, voor rekening van den Boedel van wylen Mejufv. de weduwe JOHS. MARTHS DE KOCK, alle soorten Huismeubelen, bestaande in Tafels, Stoelen, Kasten Ledekanten, vederen Beddens compleet, Spiegels, Glas- en Aardewerk, Keukengereedschap, enz; alsmede een groote verscheidenheid NEGOTIE GOEDEREN, zoo als, Linnen, Voerchits, Zyde, Muslin de Laine, Merinos, Wolle Goederen, Linten, Garen, Schoenen, Speelgoed, en verscheidene andere artikelen meer, alles zonder Reserve.
C. P. LINDENBERG, Afslager.
Stellenbosch, 17 April 1849.
N.B. Goederen in Commissie aangenomen, en dadelyk uitbetaald.

TE HUUR.

DES Ondergeteekendens welbekende Huis en Landeryen gelegen aan de Schotschekloof, boveneinde van de Walestraat.—Het Huis bevat 6 Onder en 3 boven kamers, een ruime Eetzaal, Buitengebouwen, enz. Te bevragen by ANDS. BRINK, As. zoon, No. 122, Langestraat.
P. J. PENTZ, Senior.

2000 *Extra Vette Schapen,*
200 *Dito Bokken,*
40 *Dito Slagt en Trekossen.*

OP MORGEN, den 24 dezer, zal de Ondergeteekende publiek laten verkoopen, ter plaatse van den Hr. W. TUBB, "Fox & Hounds Inn," Eersterivier, bovengemeld, getal extra vette Schapen, Bokken, Slagt en Trekossen; de Heeren Slagters en anderen worden verzekerd dat het Vee zich in eene uitmuntenden staat bevind, daar hetzelve zorgvuldig wordt opgebragt door de Heeren MARTHINUS & JAN WILLEM THEUNISSEN. M. W. THEUNISSEN, Sen.
Hottentots Holland, 23 April 1849.
De Heer J. WEGE, Vendu-Adm.
NB. Geen elkel stuk Vee zal voor den Verkoopdag worden verkocht, doch allen op dien dag present zyn.

Terzelfder tyd zullen verkocht worden, 80 fraaye Trekossen in uitmuntenden staat en eenige Slagtossen van de eerste soort.
P. L. CLOETE.
Zandvliet, 23 April 1849.

GUANO TE KOOP.

VAN de beste kwaliteit aan de Pakhuizen van PHILLIPS & KING.

LEES HIER.
GROOTE VERMINDERING.

TEN gevolge van de groote aanvraag naar H. DRURY's beroemde *Mondsnuif*, verblydt het hem zyne Stads en Buiten Klanten te kunnen berigten, dat hy voortaan instaat zal zyn dezelve te verkoopen tegen 1s. 6d. per pond, aan zyne drie Etablissementen in de Kaapstad, gewaarborgd beter te zyn dan eenige ooit in de kolonie gemaakt.
H. D., heeft mede te koop, beste Bladert, bak a 54s. per 100 lbs., Manillas Nos. 3, 4 en 5, Havannas Van Zandyks, Cubas, en elke andere soort van Cigaren van de beste kwaliteit.
Winkeliers en anderen zullen bevinden dat deze Etablissementen de goedkoopste zyn in de stad:
NB. H. D., waarborgt dat zyn Mondsnuif geed blyft.

Aardappel Moertjes.
GUANO.
AAN DE PAKHUIZEN VAN
Strandstraat. S. H. HART.

ZUID-AFRIKAANSCHE
Brand en Lebens Assurantie Maatschappy

OPGERIGT DEN 31 MAART 1831.

KAPITAAL, £45,000.

DIRECTEUREN:
De Heer ANTONY CHIAPPINI, Voorzitter,
„ „ J. A. LE SUEUR, Vice Voorzitter,
De Hr. WM. SMITH, „ P. VAN BREDA, Az., „ JAMES BANCE, „ J. A. MERRINGTON, „ H. F. HOHNE,
De Hr. J. T. JURGENS, „ J. G. STEYTLER, „ SAM. OLIVER, „ H. LE SUEUR, „ F. G. WATERMEYER.

AGENTEN IN DE BUITEN-DISTRIKTEN:
De Heer *Jacobus Wege*, Stellenbosch,
„ *P. F. R. de Villiers*, Paarl,
„ *H. H. Loedolff*, Malmesbury,
„ *J. G. Needham*, Caledon,
„ *Henry White*, Swellendam,
„ *Ryk Meiring*, Worcester,
„ *Joachim Brehm*, Uitenhage,
„ *H. N. Chase*, Port Elizabeth,
„ *E. L. Kift*, Grahamsstad.

Brand Departement.
SCHAAL VAN PREMIEN PER £100.

	Waarin geene gevaarlyke goederen vervat zyn.	Gevaarlyke goederen bevattende.	Waarin gevaarlyke ambachten gedreven worden.
	£ s. d.	£ s. d.	£ s. d.
1. Gebouwen van Baksteen of steen met plat.	1s. 6d. en 2s.	0 4 0	0 6 6
2. Gebouwen van Baksteen of steen, gedekt met lyen, pannen of metaal.....	0 2 6	0 4 6	0 7
3. Gebouwen van Baksteen of steen, met daken.....	0 17 6	1 0 0	1 2 6

Speciale Assurantien volgens den aard der Risico.

Er wordt niets genomen voor Polissen.

Op de jaarlyksche byeenkomst van Eigenaren, gehouden op Dingsdag den 2de Mei dezer, werd besloten, dat eene som van 15 per cent. op de Brand Premien betaald in het afgeloopen aar, worde terug betaald aan de Verassureerders by de volgende vernieuwing hunner Polissen op dit Kantoor.

Levens Departement

Met het doel om de bezigheden der Maatschappy in bovengemelde tak uittebreiden, en de assurantie op leven by deze Maatschappy meer aanmoedigend en winstgevend voor het Publiek te maken, zyn de volgende modificatien, gegrond op een Rapport van het Sub-Committee, d.d. 8ste Mei ll., door de Directie aangenomen, om van kracht te zyn van en na den datum dezes.
1. Op alle premien, betaalbaar op levens Polissen, (zich uitsirekkende over den geheelen leeftyd) zullen de volgende trapswyze verminderingen worden gemaakt:—Na verloop van 5 jaren, 5 pCt. op het bedragen van jaarlyksche premie. Na verloop van 10 jaren, 10 pCt. Na verloop van 15 jaren, 15 pCt. en zoo voort op gelyke schaal,—tot dat de respective sommen verassureerd vervallen en betaalbaar zullen zyn geworden door den dood der verassureerde partyen.
2. De Maatschappy zal beleeningen geven of Wissels verdisconteren, tegen den gewonen Koers van Renen, voor eenen tyd niet te bovengaande twaalf maanden, (vernieuwbaar naar verkiezing der Maatschappy,) op de private personeele schuldbrieven of acceptatien der verassureerde partyen, of van de wettige houders van zoodanige Levens Polissen der Maatschappy, collateraal verzekerd door het verpanden van zoodanige voormelde Levens Polissen, waarop de jaarlyksche premie zal zyn betaald voor 5 achtereen volgende jaren en daarboven. Het bedragen van beleeningen te worden verleend te zyn ter uitgestrektheid van 4-5den van de tegenmoordige of wezenlyke waarde der Levens-Polissen respectievelyk welke vernomen kan worden op aanvraag op het Kantoor der Maatschappy.
Op last van Directeuren,
C. WATERMEYER, Sec.
Kantoor van de Zuid Afrikaansche Brand en Levens Assurantie Maatschappy
Kaapstad, 4 Mei 1848.

NEEM KENNIS.
Eene vermindering van Pryzen
VAN
LAARZEN EN SCHOENEN,
AAN HET
LONDONSCH MAGAZYN.

R. J. JOSEPH,

HEEFT ontvangen per *Neptune* en *Orator*, een groot assortement DAMES, KINDER, HEEREN en JONGENS
LAARZEN EN SCHOENEN,
Welke hy tegen zulke lage pryzen verkoopt, als wedyver onmogelyk maakt.

R. J. JOSEPH,
Anatomische Laarzen en Schoenmaker,
24, HEERENGRACHT,
HOEK VAN DE LANGEMARKTSTRAAT, KAAPSTAD
☞ Eene hoeveelheid ledige Koffers te koop.

EQUITABLE
BRAND ASSURANTIE EN TRUST
MAATSCHAPPY.

KAPITAAL £25 000.
(OPGERIGT 1ste OCTOBER 1844.)

Directeuren:
De Edele J. B. EBDEN, Voorzitter.
De Hr. HENRY SHERMAN, — ERNST LANDSBERG, — W. G. ANDERSON, — A. S. ROBERTSON,
De Hr. H. C. JARVIS, — J. H. WICHT, — EDWARD EAGAR, — WM. JAS. SMITH.

Auditeuren:
De Heeren GEO. N. EBDEN en THOS. SINCLAIR.
Secretaris:
De Heer E. THOMPSON.

AGENTEN IN DE BUITEN-DISTRIKTEN.
Graham's-stad .... De Heeren E. en W. HAW.
Port Elizabeth.... De Heer JAMES HULL,
Somerset..... „ „ G. E. JOSEPH.
Beaufort ..... „ „ C. PRITCHARD.
Swellendam ..... „ „ JOSEPH BARRY.
Caledon ..... „ „ J. METCALF.
Worcester..... „ „ JAN HENDRIK MUNNIK.
Clanwilliam ..... „ „ JAS. FOSTER.
Simon'sstad ..... „ „ WM. ANDERSON.

Brand Departement.
SCHAAL VAN PREMIEN PER £100.

	Waarin zich geene gevaarlyke Goederen bevinden.	Gevaarlyke Goederen bevattende.	Waarin gevaarlyke Neringen gedreven worden.
	£ s. d.	£ s. d.	£ s. d.
1ste Klas.....	£0 1 6	£0 0 0	£0 0 0
2. Gebouwen, gebakken of gebouwen Stenen, met Platten.....	0 2 0	0 4 0	0 6 8
3. Gebouwen, gebakken of gebouwen Stenen, gedekt met Leijen, Pannen of Metaal..	0 2 6	0 4 6	0 7 6
4. Papieren Daken....	0 0 8	0 0 0	0 0 0
5. Gebouwen, gebakken of gebouwen Stenen, met Rieten Daken..	0 17 6	1 0 0	1 2 6

N.B. Speciale Assurantien volgens den aard van risico.
☞ *Geene Charges voor Polissen.*

Trust Departement.

Dit tak sluit in zich de Administratie en het Beheer van zoodanige Boedels en ander Eigendom als de Maatschappy bereemd zal worden te administreren en te beheeren als Executeuren, Voogden, Curatoren, Administrateuren, Trustees, Geassigneerden of Agenten, hetzy onder of uit kracht van een Dekreet van eenig bevoegd Hof, of door den Meester van het Hooge Geregtshof dezer Kolonie, of door uiterste Wilen Testament, of eenig ander wettig geschrift, Acte of Autorisatie van eenig persoon of personen, of uit krachte van eenig Huwelyks Kontrakt, Procuratie of anderzins.
Kantoor, No. 12, Heerengracht, in de Gebouwen van de *Koloniale Bank.*
☞ Kantoor uren,—van 9 tot 4 uren dagelyks.
E. THOMPSON, Secretaris.

UNION BANK.
17, ST. GEORGESTRAAT.
Kapitaal £150,000, in Aandeelen van £10 elk
£75000 AFBETAALD.

DIRECTEUREN:
De Ed. P. G. BRINK, Voorzitter.
De Heer HERCULES CROSSE JARVIS,
— FREDRIK SIMON BERNING,
— GEORGE WILSON PRINCE,
— JOHAN GEORGE STEYTLER, Gz.,
— JAMES MORTIMER MAYNARD,
— JOHANNES C. SCHICKERLING.
— JOHN STEIN.
— DIRK G. DE JONGH.

DIT Etablissement biedt aan het publiek de volgende voordeelen aan:—
Deszelfs talryke Eigenaren, bestaande uit een groot gedeelte der geldelyke en landbouwende belangen der Kolonie waarborgen volkomene zekerheid.
Deszelfs groot Kapitaal stelt de Directeuren instaat, alle accomodatie, zonder aanzien van persoon, te verleenen, bestaanbaar met eene behoorlyke achtgeving op voorzigtigheid en zekerheid.
Het geryft remissen naar de Oostelyke Afdeelingen der Kolonie, door het verleenen van Bank Post Wissels.
Het geeft Renten op loopende Rekeningen aan deszelfs Klanten, tegen 3 per Cent per jaar, maandelyks afgesloten, berekend op het minimum saldo verschuldigd op eenigen dag gedurende de maand, maar geene verhoogde koers van Renten zal toegestaan worden op vaste Deposita.
Het geeft voorschotten, voor kleine tyden, ten voordeele van deszelfs Klanten en Deelhebbers, op hunne eigene Promessen en Inlandsche Wissels, onder Pand van deszelfs EIGENE zoowel als ANDERE BANK AANDEELEN.
Deszelfs vroege Kantoor uren, tot het verrigten van bezigheden, maakt het nuttig voor Boeren en Personen bezigheden verrigtende op de publieke Markt.
De Directeuren zitten DINGSDAGS, DONDERDAGS en ZATURDAGS, in elke Week, en applicatien voor Disconto moeten daags te voren aan den Kassier ingezonden worden.
☞ *Kantoor-uren van den 15 October tot den 15 April van 8 tot 3 uren—en van den 15 April tot den 15 October van 9 tot 3 uren;*
O. J. TRUTER, Sec.

Prince, Collison & Co.

HEBBEN ontvangen per *Marry Ann*, een prachtig assortement,
KLEEDEN, Satyn, Gros de Naples, Oliviennes, enz.
SHAWLS, Satyn, Cachemire, Damast, Tweed, gesponnen Zyde, Paisley, Ducapes, Koninklyke 4 Daagsche (EEN NIEUWE SHAWL ELKEN DAG) Fluweel, Dames Halsdoekjes, enz.
DOEKEN, Gedrukte Katoenen, Cravats, Town gedrukte Corahs, Satynen Operas, Zwarte Brussels, Schotsch Keemrik, enz.
HEMDEN, Calico (linnen Borststukken) Regatta, witte Domestic, Borststukken en Boordjes.
Nagemaakte Bloemen, Oranje Bloesem, Bruids Bloemen, witte Rouw, zwarte en witte Hoofd-Kransjes, enz. enz.
REGEN en ZONNESCHERMEN, in katoene en zyde, ALICE, koorde BELEGSELS, ALGERINE, satynen en zyden KNOOPEN, enz.
MANS, JONGENS en KINDERHOEDEN.
CASIMERETTE, ORLEANS, DOESKIN, PATENTE ROKKENGOED, SWANSKIN, LANCASHIRE FLENNEL, enz.
ZWARTE VOERCHITS en 38 dms. GRANITES.
GOMELASTIEKE KRUISBANDEN.
NAALZYDE, DOUBLES, FANCY SPELDEN en NAALDEN DOOSJES, EAU DE COLOGNE.
Handel Maatschappy, 21 April 1849.

ZUIDAFRIKAANSCHE BANK.

KAPITAAL £100,000.

Directeuren:
De Heer P. M. BRINK, Voorzitter,
De Heer WM. SMITH,
De Heer P. VAN BREDA, Arend zoon,
De Heer J. TROMP,
De Heer P. J. ROUX, P. zoon,
De Heer J. H. VANRENEN,
De Heer J. A. BAM,
De Heer G. J. DE KORTE,
De Heer J. A. LE SUEUR,

AANZOEKEN om Discontos dagelyks aangenomen tusschen 9 en 11 uren.
De Bank verleend intrest op vaste Deposita tegen den volgenden koers.
Voor 12 maanden a 4 per cent, per jaar.
„ 6 „ en minder dan 12 maanden a 3½ dito.
„ 3 „ „ 6 „ 3 dito.
Namens Directeuren,
G. RAWSTORNE, Kasser.

Aandeelen en Schepenkennis.

OP ZATURDAG den 28 dezer, ten 11 ure A.M., zullen worden verkocht, op de Stoep der Koopmans-Beurs, door de Dative Executeuren des Boedels van wylen den Wel-Ed. Heer D. F. BERRANGE, voor rekening van gemelden Boedel,—
3 Aandeelen in het Z. A. Atheneum,
1 Aandeel in de School Tot Nut van 't Algemeen.
Een Notarieele Acte, behoorlyk geregistreerd, gepasseerd door Mejufvrouw de Weduwe ISAAC VON BIHL, voor £375 sterling.—Voor byzonderheden adres by den Procureur BERRANGE.

OVERLEDEN te "Rygers Poort," Distrikt van Cradock op den 4 April, JACOB ANDREAS SCHAD, in den ouderdom van 36 jaren en 9 maanden
G. A. MARTIN.
Cradock, 10 April 1849.

OVERLEDEN op den 11de April 1849, onze geliefde Zoon, SAMUEL JOHANNES CATS RICHTER, in den ouderdom van 2 jaren, 2 maanden en 17 dagen, gevende wy van dit ons smartelyk verlies aan Nabestaanden en Vrienden kennis.
H. S. F. RICHTER,
C. M. RICHTER, geb. CATS.

OVERLEDEN aan Kuilsrivier, op den 17 April 1849, ons geliefde jongste zoontje DAVID JOHANNES FRANCOIS, oud 1 jaar en 24 dagen,—diende deze tot kennisgeving aan Familie en Vrienden.
P. E. A. DE VILLIERS,
H. J. C. DE VILLIERS, geb. MOMBERG.

OVERLEDEN op den 19 April 1849, myn Echtgenoot de Heer HERMANUS ADRIAN BEYLEVELD, in den ouderdom van 58 jaren en 25 dagen, waarvan by deze aan Familie en Vrienden wordt kennis gegeven, met verzoek van rouwbeklag verschoond te blyven.
Wed. H. A. BEYLEVELD, geb. LE ROUX.
Kaapstad, 20 April 1849.

OVERLEDEN of Donderdag den 19 April 1849, te No. 80 Breestraat, onze zeer geliefde Moeder en behuwd Moeder Mevrouw SOPHIA ALIDA TRUTER, Weduwe wylen Sir JOHN A. TRUTER, Ridder, LL. D., in het 79ste jaar hares ouderdoms.
O. J. TRUTER,
J. M. HORAK.

GEDOOPT,
In de Luthersche Kerk, Kaapstad, op Zondag den 11 Maart door den Wel-Eerw Hr. J. M. KLOEK VAN STAVEREN, V.D.M.
Een zoon van den Wel-Ed. Heer O. M. Bergh, met name Oloff Marthinus.

Door dito op Zondag, den 15 April 1849.
Eene dochter van den Wel-Ed. Heer F. H. Kunhardt, met name Johonna Philippina.
Eene dochter van den Wel-Ed. Heer J. Watermeyer, met name Anna Charlotta.
Eene dochter van den Heer C. C. Feischer, met name Catharina Susanna Geertruida.
Eene dochter van den Heer J. W. C. Brandt, met name Elizabeth Emilia.
Een zoon van den Heer E. D. H. G. Aspeling, met name Johan Erick Daniel.
Een zoon van den Heer H. C. F. Gilan, met name Heinrich Johan Christian Balzer.

OVERLEDEN.
8 April. Georgina Maria, dochter van den heer J. G. Koch, in den ouderdom van 10 jaren 6 maanden en 16 dagen.
10. Mejufvrouw de weduwe wylen den heer P. C. Lindeman- in den ouderdom van 42 jaren 3 maanden en 18 dagen.
14. Mejufvrouw J. Mathew, in den ouderdom van 33 jaren en 9 maanden.

BRITSCH KAFFERLAND.

De volgende Briefwisseling in de laatste "Gouvernements Gazette" voorkomende, is zeer voldoenend, in zoo ver dezelve aantoont dat het den Grensboeren vergund is geworden gedurende eenigen tyd bevryd te blyven van aanzienlyke stroopery en door de Kaffers.

King Williams Town, 9 April 1849.
SIR!—Ik heb de eer alhier te sluiten de gewone opgaven van Kolonial eigendom gestolen en stroopeyen in Kafferland voor de verloopene maand.
Ik neem de vryheid Uwe Excellentie indachtig te maken dat het nu meer dan twee maanden is sedert eenige Koloniale Stroopeyen zyn gerapporteerd geworden. De gevallen in de opgaven van February en Maart, zyn mede gevallen welke eerst gedurende die maanden zyn uitgewerkt.
Ik heb de eer te zyn, enz.
(Get.) GEO. MACKINNON,
Kol. en Hoofd Kommt.

Opgaaf van Kolonial Eigendom gestolen van den 1 tot den 31 Maart 1849.

15 Dec. 1848.—Gestolen van Stoffel Venter, van Klaas Smithsrivier, gerapporteerd 27 Dec., 5 paarden en 1 veulen; opgespoord in Toise's locatie: dieven, Umbombo, Menil, Mazindaba en Gwanga, Tamboekies van Quesha's stem; hernomen 3 paarden en 1 veulen.—Boete opgelegd, 21 stuks vee.
Aanmerkingen.—De paarden werden door de dieven aan eenige Gaikas verkocht, maar naderhand hernomen, op narigt van het Oppershoofd Toise. Een was doodgeteden en een ander aan een Engelschman verkocht. Superintendent Davies en de 1ste divisie van de Kaffer-Policie recouvreerden de drie overgeblevene paarden en apprehendeerden Gwanga en Umbombo in het Tamboekieland. Umbombo ontsnapte, maar Gwanga ontving 25 slagen in byvoeging tot het verlies van zyn vee. De 21 stuks vee waren het eigendom der dieven; 8 stuks werden aan Venter gegeven als compensatie voor de twee verloren paarden, het restant geconfiskeerd voor het Gouvernement.
Verdere Aanmerkingen.—32 stuks vee en 9 kalven zyn gegeven aan de heeren Tarvey en Annendale voor het verlies van 10 paarden, gerapporteerd in de opgaaf van voorleden maand.
GEO. MACKINNON,
Kol. en Hoofd Commissaris.

Opgaaf van Stooperyen in Britsch Kafferland, van den 1sten tot den 31sten Maart 1849.

15den Maart.—Gestolen van den Heer Wright, King Williams Town, gerapporteerd den 17 Maart, 3 paarden, niet opgespoord, dief onbekend. De paarden waren zonder wachter, en geen sporen kon worden gevonden.
October 1848.—Gestolen van N'Kowani, Siwani's locatie, 1 stuk vee, gerapporteerd den 20sten Maart; opgespoord tot Toise's locatie; dief, Dume van Swani's Stam; boete, 2 stuks vee, gegeven aan N'Kowani.
GEO. MACKINNON,
Kol. Hoofd Commissaris.

Gouvernements Huis, Kaapstad, 16 April 1849.
Mynheer!—Ik heb de eer de ontvangst te erkennen van uwen brief van den 9 April, No. 107, my overzendende de opgaaf voor de maand Maart, van Kaffer-Stooperyen, waarin gy aanmerkt, "dat het nu meer dan twee maanden is sedert eenige Koloniale Stooperyen aangegeven zyn;" en u te verzekeren dat ik niet in gebreken gebleven ben te letten, op het buitengewoon gering getal van insladen, welke binnen uw byzonder gebied bestaat, tot evenveel eer strekkende voor de geregeerd worddende als voor hunne regeerders en bydragende tot dat gelukkig vertrouwen, hetwelk zulk een gelukkige toestand van zaken trapswyze en van lieverlede bereikt.
Ik ben, enz.
(Get.) H. G. SMITH.

Originele Correspondentie.

DE BANDIETEN.

Mynheer!—Afgescheiden van alle andere bedenkingen zal onze gedwongen aanneming van Bandieten een bron zyn van zeer bittere en blyvende vyandschap tegen H. M. Gouvernement. Lord Grey heeft de eer van Britsche Staatsmannen in de waagschaal gesteld en deze kolonie in het grootste gevaar gebragt.
Sir Harry Smith weet zeer wel wat de gevoelens zyn van een gedeelte van de Maatschappy. Laten wy hem vragen of het staathundig is, om de smeulende kolen in vlam te zetten? Ik ben een Engelschman, en zulk een loyaal onderdaan als Koningin Victoria maar heeft, maar kan men verwachten dat iemand een vinger verroeren zal om het Gouvernement *in eenig dreigend gevaar* te helpen, *byaldien deze Bandieten ons opgedrongen worden met het punt van de Britsche bajonet.* Het is onmogelyk de verontwaardiging en het afschuwen te beschryven, welke de verwachte aankomst dezer Bandieten door het gansche land heeft veroorzaakt. De een vraagt den ander, zyn wy *vrye menschen*, of slechts de blanke slaven van een Engelschen Lord. Ik twyfel niet of vele Boeren zullen over de grenzen trekken; en aldaar, byaldien de "*Bannelingen*," hen mogten volgen, ontferme zich de Heer over hen, want de Boeren zullen dit niet doen. Dit is een crisis, waar demonstratie vereischt wordt en de mannen van Zwartland en Stellenbosch behoorden in massa naar den Gouverneur te gaan en hem te zeggen, in rondborstige taal, wat hun gevoelen is. Wat my zelven aangaat, daar wy geene Landloopers Wet hebben, geene policie, geen soort van bescherming tegen reisende roovers en moordenaars, zoo raad ik een ieder, die buiten woonachtig is, aan, om met deze booswichten te handelen zoo als *men in Amerika doet*; want zelfverdediging is de eerste wet der natuur, en wy kunnen onszelven op geene andere wyze beschermen. Wanneer wy een wolf rondom onze schapenkralen zien dwalen, dan wachten wy niet tot dat hy schapen heeft gekeeld, maar wy schieten hem met eens dood!! Ook *blanke persoon*, te voet reisende, zal voor een *Bandiet* gehouden worden, elke Boer zal met een geweer of pistool gewapend moeten rondryden om zich te beschermen: en er kunnen zeer ongelukkige misvattingen plaats vinden.
Ik ben, enz.
EEN ANGLO SAKS.

EMANCIPATIE.

Eiland Reunion (Bourbon).

Na bynaa drie maanden hebben wy eindelyk nieuws van het Zuster-eiland. Uit eene oppervlakkige inzage van de reeks van dagbladen nu ontvangen, bemerken wy, dat de overhaaste emancipatie eene zeer nadeelige uitwerking op de ingezetenen heeft gehad.
De Commissaris Generaal, Sarda Garriga, de ellende ziende, waartoe de kleine eigenaars gebragt waren, doordien zy ontstoken zyn van hunne arbeiders, heeft op zyne verantwoordelykheid 350,000fr. voorgeschoten zonder rente uit de millioen, bestemd om de ingezetenen van voedsel te voorzien. Hy heeft ook de ingezetenen opgeroepen om hem te helpen in het daarstellen van eene Disconto Bank, en heeft voorgesteld om 150,000fr. te leenen tegen 4 pCt.
Op den 17 February, heeft Sarda Garriga, de uitgestrektheid der wanorde onder de geemancipeerde klassen ziende, eene Proclamatie aan hen uitgevaardigd, hen in sterke bewoordingen hunne luiheid en traagheid om te werken verwytende, en bezorgende dat by hunne ondankbaarheid ten strengsten zoud behandelen.
"Verdraagzaamheid," zegt hy, "heeft hare palen; de tyd is nu daar om gestrengheid te toonen. Vele uwer hebben laghartig, de voornaamste bebouwing vaarwel gezegd. Gy hebt niet geluisterd naar myne raadgeving; gy hebt u verbonden om te werken by hen, die geen morgen gronds, geen korrel zyst, of iets hebben om aan u te geven."

Private brieven melden dat de Heer Fibvrier des Pointes niet is geslaagd in zyne zending naar Madagascar en met de koorts is terug gekeerd.
Kakt. Page was te Reunion aangekomen, en men vreesde dat hy weigeren zoude om zyn bevel over de Victoire aan den Heer Fibvrier des Pointes afteegeven, die ziek lag aan de Madagascarsche koorts. Naauwelyks had kapitein Page den Commissaris Generaal bezocht, of deze vergezelde hem naar den Heer Fibvrier des Pointes en gebruikte met goed gevolg zyn invloed, om van hem zyne berusting in de ministerieele depeche te verkrygen, zoodat Febvrier des Pointes nu Commandant van de Statie en de Victoire is.
De Heer Page vertrok van Reunion aan boord van de *Rudolphe* naar Nantes.
Het huwelyk van Sarda Garriga met Mevrouw de Weduwe Clermont werd op den 17 February gevierd.—*Mauritius Mail, 15 Maart.*

23 Nieuwe Maan............ 1 u. 8m. 's Morgens.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD 23 APRIL 1849.

ER bestaat thans geen twyfel meer, dat de bandieten *aan het komen zyn* en dat het gerucht onlangs in omloop, dat de Koloniale Minister zyn verfoeijelyk plan had laten varen, geheel van grond ontbloot is. Elke aankomst bevestigt dit, en het extract uit een Engelsch blad van den 11 February, door ons uit den *Advertiser* overgenomen, geeft, onder andere byzonderheden, zelfs het juiste getal op, hetwelk door Zyn Lordschap bestemd is, om met dezen kostbaren invoer een begin te maken.

De Kolonisten, volkomen doordrongen van de onvermydelyke gevolgen van zulk eenen maatregel, zoo wel op hun eigen maatschappelyken toestand als op dien der hun omringgende inlandsche stammen, hebben H. M. Vertegenwoordiger alhier ernstig gesmeekt om door zyne discretionaire magt de bedreigde ramp afteweren. Zy hebben het eenige behoorlyke, het constitutioneele middel, te baat genomen, en in Petitien en formele verklaringen, onder het allerplegtigts protest, de gevoelens uitgedrukt, welke hen nopens dit onrustwekkend onderwerp bezielen. Zy hebben hun pligt jegens zichzelven en hunne kinderen vervuld, en zullen zich niet onthouden om by voortduring hunne stem krachtdadig te verheffen tegen zulk eene schandelyk overschreding van gezag, om tegen hunnen wil de slagtoffers te worden van de willekeurige besluiten van eenen Kolonialen Minister.

De tyd kan het alleen ontvouwen in hoe verre zy in hunnen tegenstand slagen zullen. Geene groote ondersteuning, vreezen wy, kan van het Uitvoerend Bewind alhier verwacht worden, want, ofschoon Zyne Excellentie voorheen duidelyk heeft te kennen gegeven dat hy er sterk tegen is dat de Kolonie een Bandieten Etablissement worden zal, is er thans uit hem niets anders te krygen, dan de herhaalde verklaring, dat, by gebrek van officieele instructien, hy niet beslissen kan welken weg hy zich verpligt gevoelen zal inteslaan.

Wy weten niet welke voornemens Zyne Excellentie werkelyk heeft, maar indien deze laatste verklaring aan eenige uitlegging onderhevig is, is het klaarblykelyk dat de instructien van Graaf GREY, het lot van de Kolonie en hare Ingezetenen zullen beslissen. Wy hopen van harte dat wy ons in deze gevolgtrekking mogen vergissen, maar onze tegenwoordige beduchtheden veroorloven ons niet eenige andere te maken.

Extract uit de *Weekly Dispatch*, van den 11 Feb. 1849.

VERPLAATSING VAN BANDIETEN.—Op Donderdag morgen, te half acht ure, werden 300 bandieten gehaald uit het Milbank Gevangenhuis. Zy werden geplaatst aan boord van drie stoomboten met het doel om naar Woolwich te worden verzonden, alwaar zy een korten tyd zullen verblyven, waarna zy naar Bermuda zullen worden getransporteerd, *om een gelyk getal te vervangen, hetwelk naar de Kaap de Goede Hoop zal worden ingescheept.* Zy zyn alle gezonde mannen, en waren onder de zorg van den Ciper, Adjunct Cipier, en 34 Beambten van dat gevangenhuis. Zy zullen van Woolwich worden verzonden in de *Neptune*.

BANDIETEN.

No. 1.

SIR!—Ik heb de eer aan uwe Excellentie overtezenden, ten behoeve der inteekenaren, eene uitdrukking van publiek gevoelen omtrent het onderwerp, om overtuigde misdadigers of andere overtreders, veroordeeld tot transportatie uit het Vereenigd Koningryk, naar deze Kolonie overtebrengen; en wy wilden uwe Excellentie met nadruk verzoeken, om ons eenig narigt te geven omtrent den weg welken uwe Excellentie voornemens is inteslaan, indien eenige Bandieten mogten aankomen in een der havens, voordat Harer Majesteits antwoord op de Memorien en Petitien van de ingezetenen, dien maatregel afkeurende, en door uwe Excellentie in December ll. verzonden, kan zyn ontvangen.

Ik heb de eer te zyn, enz.

J. B. EBDEN.

No. 2.

Gouvernements Huis, Kaapstad, 19 April 1849.

Mynheer!—Ik heb de eer de ontvangst te erkennen, van uwen brief van heden, overzendende eene uitdrukking van publiek gevoelen omtrent het onderwerp, om overtuigde misdadigers en andere overtreders, veroordeeld tot transportatie uit het Vereenigd Koningryk, naar deze Kolonie overtebrengen; en ik haast my u te berigten, dat, tot dat ik officieel narigt omtrent het onderwerp ontvang, ik niet instaat ben myzelven voortebereiden voor den weg, welken ik raadzaam oordeelen zal inteslaan.

Ik heb de eer te zyn,

H. G. SMITH.

Aan den Ed. J. B. Ebden.

No. 3.

MOGE HET UWE EXCELLENTIE BEHAGEN.—Wy, de Ondergeteekenden, onofficieele leden van den Wetgevenden Raad, doordrongen met een diep gevoel van het gevaar waaraan de kolonie is blootgesteld door een gevreesden invoer van bandieten uit Groot Brittanje en eenige van deszelfs Bandieten Etablissementen, in weerwil van de vertoogen der ingezetenen, door uwe Excellentie overgezonden aan Hare Majesteit en beide huizen van het Parlement, verzoeken uwe Excellentie eerbiedig, eene buitengewone byeenkomst van den Wetgevenden Raad te beleggen, met oogmerk om het Uitvoerend Bewind, des noods, te wapenen met genoeg gezag, om het landen van eenige bandieten voortekomen, onder eenige benaming of voorwaarden hoe ook genaamd, aan eenige haven of plaats dezer kolonie.

J. B. EBDEN.
H. ROSS.
H. CLOETE.

Kaapstad, 18 April 1849.
Aan Zyne Excellentie, enz.

No. 4.

Gouvernements Huis, Kaapstad, 19 April 1849.

Myne Heeren!—Ik heb de eer den ontvangst te erkennen van uwen brief van den 18 dezer.

Ik ben volkomen overtuigd, dat uwe beweegredenen welgemeend zyn, terwyl ik verblyd ben u te berigten, dat de magt, waarmede Hare Majesteit het Uitvoerend Bewind heeft bekleed volkomen bevoegd is om het Gouvernement te bestieren zooals hetzelve tegenwoordig geconstitueerd is.

Ik heb de eer te zyn, enz.

H. G. SMITH.

Aan de Edele Heeren J. B. Ebden,
H. Ross, en H. Cloete.

Ofschoon wy volstrekt tegen aanbevelingen zyn van den aard, als vervat in den brief van onzen Correspondent, een *Anglo-Saks*, omdat zy zoowel nadeelig zyn als ontbloot van die minzame gevoelens welke in den boezem van elk mensch behooren te huisvesten, beschouwen wy het echter billyk zynen brief te plaatsen, ten einde het Gouvernement in het volle bezit te stellen van de gevoelens door individuen gekoesterd. Ondertusschen waarschuwen wy hetzelve, dat de gevoelens van verontwaardiging veld winnen, en wy vertrouwen dat deze waarschuwing zal worden aangenomen, terwyl het nog tyd is.

Wy kunnen op goed gezag melden, dat eene mededeeling van Graaf GREY met een der laatste schepen door Zyne Excellentie den Gouverneur ontvangen is, bekend makende dat Zyn Lordschap bezig was met het opstellen eener nieuwe constitutie voor deze Kolonie, gegrond op de beginselen van Vrye Vertegenwoordiging.

De *Cape Town Mail* van Zaturdag deelt het volgende mede als den roemryken uitslag der verrigtingen van het Committee, omtrent de wet tusschen Meester en Bediende. Hetzelfde blad bevat ook de discussien welke dit besluit zyn voorafgegaan en welke wy voornemens zyn in ons aanstaande overtenemen:—

Op Dingsdag kwam het Committee weder byeen, en men besloot—"geen verder getuigenis te hooren." Het algemeen gevoelen der leden scheen tegen eenige bemoeijenis tusschen Meester en Bediende, maar na eene lange en uiteenloopende woordewisseling besloot men—"Dat het raadzaam is, volgens het gevoelen van dit Committee, by de wet voorziening te maken, voor de spoediger en krachtdadiger verdryving van personen zich onwettiglyk neerzettende op Gouvernements of privaat eigendom."

Het onderzoek aldus afgeloopen zynde, adjourneerde het Committee, den Voorzitter verzocht zynde deszelfs rapport optemaken.

NOORD OOSTELYKE GRENZEN.

De *Frontier Times*, van den 10 dezer, bevat weder eene lange mededeeling omtrent den toestand van zaken over de Noord Oostelyke grenzen, welke wy gepast geoordeeld hebben in ons blad over te nemen gezamenlyk met de aanmerkingen door dat blad nopens dezelve gemaakt:—

Eene mededeeling, op eene andere plaats te vinden, handelt over de zaken in de "*Souvereiniteit*." Onze Correspondent verzekert ons, dat men zich op de daadzaken door hem vermeld, gerustelyk verlaten kan, en wy gelooven hem. Het is maar al te duidelyk, dat, tenzy er eenige beslissende stappen genomen worden, om de stoutmoedigheid der inlandsche stammen tegen te gaan en voldoende bescherming te verleenen aan Britsche onderdanen, moorde en moeijelykheden, uitloopende op vermeerderd misnoegen en opstand, de gevolgen zullen zyn. Zulk een land moet niet op het papier geregeerd worden, of door een gezag, hetwelk in de Kaapstad gezeteld is. Wy zien kwaad te gemoet. Maar de Hooge Commissaris en zyn Secretaris zyn van gevoelen, dat de zaken een gunstigen loop hebben. Aldus werd het officieel verklaard vóór de laatste uitbarsting. De eerste publieke kennisgeving van den verontrusten staat werd in dit blad medegedeeld. Maar andere papieren, onder den invloed van het Gouvernement, hielden zich of stil, of ontkenden dat er eenige reden voor ongerustheid was. De heer Biddulph, Magistraat van Winburg, verliet in alleryl zyn post, om niet door de insurgenten gevangen genomen te worden. De Gouverneur begraauwde hem en beval hem naar zyn post terug te keeren, verklarende dat hy dien op losse geruchten had verlaten. De lezer weet wat er opgevolgd is, van de capitulatie van Majoor Warden tot de executie van den ongelukkigen DREYER. Welk vertrouwen kan men in zulk een Gouvernement stellen? Kunnen wy ons verwonderen dat de Hollandsche Boeren verlangen om de regering van een Gouvernement te ontkomen, hetwelk, welke billyke bedoelingen hetzelve ook hebben moge, desniettemin hen overlaat aan de tedere genade der inlandsche stammen onder het voorwendsel van hen te beschermen. Wy herhalen het, wy voorzien dat er kwaad brouwt in die streken, hetwelk noch gestuit noch voorgekomen kan worden door half-officieele opgaven van vrede, voorspoed en veiligheid, in de nieuwsbladen gepubliceerd, en geëndosseerd, even als accommodatie papier, door de Editeuren, om dezelve gangbaar te maken.

Cradock, 28 Maart 1849.

Mynheer!—Uit alle officieele berigten vernomen hebbende, dat de Emigranten over de Oranjerivier, niet alleen vreedzaamgezind, maar ook dankbaar waren voor de maatregelen door den Gouverneur genomen tot *hun uitsluitend* welzyn, werd ik aangemoedigd om eene reis te ondernemen. Hoe zal ik myne verbazing beschryven over myne bevinding, hoe de zaken in dat schoone land stonden. De ingezetenen zyn niet alleen misnoegd, maar ten hoogsten *gebelgd* over de wyze, waarop de zaken bestuurd of liever verkeerd bestuurd worden. Dit gevoelen is byzonder opmerken onder de Engelschen en hen die altyd loyaal waren. De oorzaken van het misnoegen zyn de "blykbare nietsbeduidenheid van *alle* Sir H. Smith's proclamatien omtrent dat gedeelte des lands: het gebrek aan magt en genegenheid aan den kant der authoriteiten om regt te doen aan den blanken, en het blykbaar verlangen om den inlander tot vriend te houden, strydig met de wet, regtvaardigheid of billykheid: het niet nakomen van de herhaalde beloften van Harer Majesteits Vertegenwoordiger en de aanhoudende en toenemende inbreuken der inlanders."

In ben niet verder gereisd dan het district van Caledon, maar indien de zaken (zooals men zegt dat het geval is) hetzelfde duister voorkomen hebben in de andere distrikten, zal de Gouverneur het zichzelven te wyten hebben, wanneer er een ander oorlog ontstaat, uithoofde dat zyne agenten de beloften niet nakomen, welke hy in zyne proclamatien en manifestos geeft, en welke hy zweert ten uitvoer te zullen brengen of in de poging te zullen sneven.

Te Smithfield werd op den 9 dezer, eene byeenkomst gehouden door de land commissie ten einde aanzoeken te hooren, en te beslissen omtrent de respective regten der emigranten op plaatsen binnen drie uren van Smithfield, door hen op den 3 February bezeten, by den afloop van welke byeenkomst men voornemens was, om die plaatsen te inspecteeren en de land certificaten uittereiken. De byeenkomst werd talryk bygewoond, en byna twee dagen was de commissie bezig om zaken te hooren, maar konde in geene derzelve uitspraak doen, uithoofde van de tegenstrydige vorderingen—in eene rigting werden de Emigranten tegengestaan door den Franschen Zendeling, den heer Gillesier, en de zoons van het kleine Opperhoofd Lepui—en aan den anderen kant door het Groote Opperhoofd, zoo als hy zich noemt, Adam Kok en zyn volk, de Grikwas, alle welke op een vroeger regt van 10 jaren aanspraak maakten. De ingezetenen, ziende dat de proclamatien en het manifest werden in den wind geslagen, door het aannemen van zulke vorderingen, werden eenigzins woelig en *vorderden* dat hunne regten en wettige bezitting van den 3 February 1848, alleen in aanmerking zouden worden genomen, daar Sir H Smith nieuwe schikkingen met al deze Opperhoofden had aangegaan en zich verbonden, om hen voor hun aldus geleden verlies, schadeloos te stellen. Daar zy zagen dat hunne remonstratien niet werden gade geslagen, stelden zy een protest op, hetwelk door de meerderheid der tegenwoordig zynde emigranten werd geteekend tegen alle verdere verrigtingen van de land-commissie, tot dat zy een antwoord zullen hebben ontvangen op eene Memorie aan H. M. Hoogen Commissaris, als toen ter teekening in omloop, waarin zy volstandig maar eerbiedig hunne regten vorderen en smeken om de nakoming der beloften vervat in de proclamatien en het manifest.

Hiermede werden al de verrigtingen dadelyk gesloten, want er vertoonde zich niemand meer om vorderingen op plaatsen te maken.

Zy schynen nu allen angstvallig uittezien naar een antwoord op deze Memorie welke ik niet twyfel of zal talryk geteekend zyn.

Hunne grieven schynen menigvuldig en zwaar te zyn.—Twee fatsoenlyke boeren (de gebroeders Komering) woonden de vergadering by, gelykstandige klagten inbrengende, ofschoon op eenen grooten afstand van elkander wonende.—Philip Komering klaagde, dat Adam Kok hem had gelast om dadelyk eene plaats te verlaten, welke hy in wettig bezit heeft gehad gedurende verscheidene jaren, en bedreigde hem met geweldadige verdryving byaldien hy dit weigerde Hy (Komering) verzocht dus Adam Kok te berigten, dat, wanneer hy dit ondernam, hy met geweld, met behulp van zoodanige magt als welke de tyd hem zoude vergunnen te verzamelen, zich daartegen verzetten zoude.

Jan Komering verklaarde, dat hy op gezag van des Gouverneurs beloften eene plaats had gekocht van een Britschen onderdaan, die vele jaren in het regtmatig bezit daarvan was geweest, omtrent 16 mylen van Smithfield, en welke Adam Kok nu vordert, en hy (Komering) is gevolglyk door den Britschen Resident gelast geworden, om dezelve dadelyk te verlaten, en het bezit aan Adam Kok afstaan. Hy verlangde van den Civilen Commissaris, den Heer Vowe, te weten, of het manifest waarheid of leugens behelsde! waarop hem werd geantwoord, waarheid. Dan, zeide Komering, neem ik eerbiedig de vryheid te zeggen, dat ik Majoor Warden's bevelen *niet zal gehoorzamen*, als regtstreeks strydig met de proclamatie, welke zegt,—"*Elk* burger houdt nu zyn land eeuwigdurend in Kapitein Kok's land op het gezag van Hare Majesteit, de Koningin," enz De party, van welke ik gekocht heb is een Britsche onderdaan en was op den 3 February in wettig bezit. De Gouverneur neemt op zich de schadeloosstelling by de inlanders voor hun verlies van land. Indien Kok zich benadeeld gevoeld, zal Sir Harry Smith, daarvan ben ik zeker, hem voldoen. Ik zal myzelven echter verdedigen tegen eenige inbreuk op myne regtmatige regten.

Een Afrikaander, met name Van der Horst, zeide, dat hy een plaats had verkocht, welke hy negen jaren bezeten had:—dat Majoor Warden had verklaard, dat die plaats in het onvervreemdbaar gebied, en dus verbeurd was, en den kooper had geraden, om hem zyne vordering niet te betalen, ofschoon hy houder was van zyne promesse.

Een jong mensch, met name De Villiers, gaf eene verklaring van den volgenden inhoud:—Philip van Coller, de schoonvader van De Villiers, bezat eene plaats in het Griekwaland; welke volgens Sir P. Maitland's tractaat, voor de helft in het vervreemdbaar en voor de andere helft in het onvervreemdbaar gebied was, loopende de Kromme Ellenboog Spruit door het midden van de plaats. In het begin van 1848, kocht De Villiers van Van Coller, de helft van de plaats, in het vervreemdbaar gebied, waarvoor hy betaalde en eene kwitantie ontving. By het uitbarsten van den oorlog hadden zy tegenovergestelde zyden gekozen, Van Coller voegde zich by de Rebellen, terwyl De Villiers naar de kolonie trok. Ten gevolge van Van Coller's gedrag werd zyn plaats door Majoor Warden geconfiskeerd, en niettegenstaande De Villiers daartegen protesteerde en zyn regt op de helft bewees, werd de geheele plaats verkocht. Op deze wyze werd De Villiers voor zyne loyaliteit beloond.

Ik zoude een boekdeel kunnen aanvullen met gevallen van gelyken aard, waarvan ik aanteekening heb gehouden, en welke ik u van tyd tot tyd zal mededeelen.

Wat aangaat het straffen van misdaden in dat gedeelte dit is ongerymd. Het land is opgevuld met zwarte vagebonden, die rondzwerven en alle misdaden straffeloos plegen—daar de Magistraat geene magt heeft om eenen zwarten te straffen—wordende zy alle als Grikwas erkend, daar er orders bestaan om een ieder die gevangen genomen wordt naar het Opperhoofd Kok te zenden.

Eenige maanden geleden werden omtrent twaalf gevat, die jaren lang als roovers in het groot een geregelden handel hadden gedreven, en naar Colesberg ter teregtstelling overgebragt. Zy werden wederom, op last van Sir Harry, naar Adam Kok terug gezonden, die de getuigen (blanken) dagvaarde, om voor zyn Raad op een zekeren dag te verschynen. Dit ergerde de Boeren, die tot de laatste persoon weigerden om voor een stel schurkachtige, onkundige Hottentotten te verschynen, om straffeloos door hen te worden begromd en beledigd, zonder dit te durven beantwoorden, want men zegt, dat Majoor Warden een Engelschman met £10 had beboet wegens versmading van een Hottentotsch Geregtshof te Platberg, ofschoon de Engelschman grovelyk beledigd was. Dit hof was zamengesteld uit een aantal van de grootste schurken, die men in de kolonie vindt. Verbeeld u eens een aantal fatsoenlyke menschen gedagvaard om hunne gemakkelyke woningen te verlaten en een afstand van een honderd mylen te moeten afleggen, om te verschynen achter de begraafplaats in Grahamstad, voor een Hof zamengesteld uit Piet Abraham, Gert Magerman, Booy Windvogel, enz, en gy zult u een duidelyk denkbeeld kunnen maken van het alom beroemde Philippolis en haar Geregtshof, behalve dat het Hottentotsche dorp in Grahamstad een aanzienlyker voorkomen heeft en de inwoners beschaafder zyn.

Maar om met myn verhaal voorttegaan:—De gevangenen werden allen vrygesproken, met uitzondering van twee, die schuld erkenden van omtrent twintig paarden gestolen te hebben. Zy werden gevonnisd tot zes maanden gevangenis. De andere zyn tot hunne vorige schuilhoeken en hunnen handel teruggekeerd, meer verhard dan zy waren, nu niet bevreesd zynde voor ontdekking, omdat zy zien dat de Britsche authoriteiten hen niet kunnen of durven straffen, en gerust zynde dat zy aan hunne eigene regters een gedeelte van hunne buit slechts behoeven aftegeven, om in vryheid te worden gesteld. Men zegt, dat een of twee van Adam Kok's betrekkingen, die onder de gemelde gevangenen waren, uithoofde van hunne familie betrekking ontslagen zyn geworden. Als dit alles waar is, waaraan ik niet twyfel, is het dan niet schandelyk? Kan de Gouverneur verwachten dat zulk een staat van zaken lang duren zal? Dat hy daarvan bewust is, is zeker, want zy zeggen, zat zy hunne grieven aan hunne Magistraten hebben medegedeeld, hetgeen zy volgens de proclamatie verzocht zyn te doen, en deze hebben hen verzekerd, dat zy hunne klagten aan het hoofd kwartier hebben medegedeeld.

De Boeren zeggen, "Wy zyn er nu slechter aan toe, dan wy waren voordat het Gouvernement bezit heeft genomen van het land, want toen hadden de inlanders ontzag voor ons en behandelden ons met eerbied,—maar nu is er een Wet om de blanken te straffen en niets om de zwarten in toom te houden."—Als er niet spoedig eenige verandering komt dan vrees ik, dat wy, eer vele maanden verloopen zyn, eene andere, zoo als gy het noemt, ongelukkige Boomplaats gescheidenis zullen hebben.

Het komt my voor, dat byaldien de schikking, welke Sir Harry zegt *getroffen te zyn geworden*, waarby Adam Kok £300 per jaar krygt omdat hy volkomen afstand heeft gedaan van het gering regt hetwelk hy had op den grond, door Britsche onderdanen bezeten, maar hetgeen, volgens zeggen der Boeren, Majoor Warden ontkent, behoorlyk afgedaan wordt, en dit wel spoedig, zy zich haud aan hand zullen vereenigen, en den Heer Kok en zyn volk spoedig zullen noodzaken, om het land te ontruimen, en terug te keeren naar het gewest, waaruit zyn vader is gevlugt, een Bergenaar *alias* Roover, om daar te spreken over het kluchtspel van zyne erfelyke regten.

Er betaat geen vertrouwen meer, zelfs onder de meest loyale, en de vroegere rebellen tergen hen slechts met te zeggen, "dit is het loon, hetwelk gy ontvangt, dat gy uwe landgenooten verlaten hebt: wy wilden ons niet laten flikkeflooijen met beloften, de waarde waarvan wy volkomen weten op prys te stellen." Onder andere beloften waren scholen en kerken. Een Schoolmeester werd zes maanden geleden aangesteld, die zegt, dat hy dikwyls het Gouvernement heef lastig gevallen om een school te bouwen: Men heeft tenders gevraagd en gekregen tot het bouwen daarvan, maar nu wordt hen gezegd dat zy (de ingezetenen) zelve de kosten moeten betalen, hetgeen zy natuurlyk weigeren te doen, alvorens zy weten, of Adam Koks grondgebied zich uitstrekt tot binnen 14 mylen van Smithfield, Moshesh's binnen 12 mylen en Lepui's tot omtrent 15 mylen, en waarover de jurisdictie van den Magistraat zich niet uitstrekt.

Vertrouwende dat gy my vergeven zult dat ik zoo veel plaats in uw blad heb ingenomen, maar hetgeen ik herhalen zal, indien my dit vergund wordt, ben ik enz.

EEN VRIEND DER EMIGRANTEN.

DE OORLOG IN DE PUNJAB.

De Gebeurtenissen welke daartoe hebben aanleiding gegeven.

Het belangryk, en wy kunnen met regt zeggen, verontrustend nieuws uit Indie ontvangen, houdt onze aandacht daarop gevestigd. Het verlies door de Britsche armee geleden, en hare eenigzins netelige positie op het einde van January spoort ons aan om een kort verslag te geven van de jongste gebeurtenissen in de Punjab, opdat men, hetgeen nu aldaar plaats vindt, beter zoude kunnen verstaan, terwyl het nieuws van daar by stukken en brokken en niet geregeld aankomt.

Lord Hardinge, de gewezen Gouverneur Generaal van Indie, verliet de Punjab in eene naar evenredigheid stillen toestand. Na de Seikhs in drie achtereen volgende gevechten terug gedreven en overmeesterd, en hunne hoofdstad ingenomen te hebben, stond hy edelmoedig hun grondgebied aan hen af, en eindigde eenen veldtogt, welke hem opgedrongen was geworden zonder overwinning. In het traktaat te Lahore gesloten werd vereischt, dat al de kosten van den oorlog door de overwonnenen zouden betaald worden en dat tien duizend man troepen in Lahore zouden blyven, om den vrede onder de Seikhs zelve te bewaren. Voor den oorlog herinnert zich een ieder de moorden welke aan het Hof van Lahore gepleegd werden, zoodat er geene zekerheid konde zyn voor het erkend koninklyk gezag.

Alles ging rustig voort tot April ll., toen de Heeren Agnew en Anderson, die met eene escorte van 500 man naar Mooltan gezonden waren, om den Gouverneur van de zorg zyner provintie aftelossen, door het gepeupel aangevallen, door hunne escorte verlaten en verraderlyk vermoord werden.—De Moolraj of Gouverneur verklaarde dat hy onschuldig was zelfs aan het aanzetten tot deze moorden, en verder dat hy de aanvoerders had gestraft. Dit werd echter te Lahore naauwlyks bekend of eene magt werd door den Resident Sir F. Currie van daar afgezonden, bestaande uit 6000 man en 18 kanonnen, om den Moolraj aantevallen, maar dezelve kreeg dadelyk weder contra-orders. Men zegt dat deze stap genomen was op grond van eenige aanmerkingen omtrent de ongenoegzaamheid van zulk eene magt tot bestorming van Mooltan. De dappere Majoor Edwardes bereikte Mooltan in eene andere rigting en men leverde met slechts 3000 man slag tegen den Moolraj buiten de stad en dreef hem in zyn citadel. Men geloofde nu vry algemeen dat deze retraite eene krygslist was van dien geslepen ouden oorlogs held. Men zegt dat hy eenige van zyne slechtste troepen had uitgezonden en na eene gewaande verdediging als verslagen retireerde. De Resident te Lahore beschouwde de overwinning van Luit. Edwardes als volkomen en beslissend, en dit gevoelen werd in Engeland teruggekaatst door de eerste Londonsche bladen.

Het blykt, dat deze bewegingen niet werden goedgekeurd door den Opperbevelhebber, die van den beginne af aan zag, dat niets dan een groot leger den opstand konde dempen, welke algemeen werd in de Punjab. Men wist dat Mooltan eene vesting van groot aanbelang was, en bewezen de sterkste te zyn, welke de Britsche wapenen gedurende hunne loopbaan in Indie ontmoet hadden. Luitenant Edwardes was zonder zwaar geschut verpligt voor Mooltan gekampeerd te blyven, meer belegerd dan belegerende, daar Moolraj in het bezit was van al het land rondom. Het was eerst op het einde van Augustus dat Generaal Whish met 8000 man en 70 kanonnen aankwam, en in September begon men met het beleg en toebereidselen werden gemaakt tot eene bestorming, als wanneer Shere Singh met omtrent 5000 Durbar troepen naar den vyand overliep. Het beleg werd dadelyk opgeheven en de belegeraars retireerden eenige mylen van Mooltan, om de versterkingen aftewachten, welke langzaam opdaagden, het was eerst op den 21 December, dat de Bombaaische magt van 8000 man zich met de belegeraars vereenigden.

Shere Singh verliet Mooltan op den 9 October, en ging de rivier Chenaub op, versterkingen op zynen weg ontvangende, en nam vervolgens eene sterke positie over Ramnugger.—Intusschen had de opperbevelhebber eene armee van 24,000 man en 100 kanonnen te Lahore byeen doen komen om onder zyn bevel naar de binnelanden te marcheeren tegen Shere Singh.

Deze werd door Lord Gough aangevallen en retireerde, zich door loopgraven versterkende aan de oevers van de Jhelum, alwaar hy verdere versterkingen kreeg, welke het getal van zyn leger tot 40,000 vermeerderde. Hier was het, dat hy den aanval van het leger van Lord Gough afwachtte.

De stad Mooltan werd op het einde van December genomen, maar de Moolraj hield nog uit in het kasteel op het einde van December.

Omtrent dit tydstip vond eene gebeurtenis van geen gering aanbelang plaats. Attock, eene vesting ten Noorden van de Punjab viel, nadat Luitenant Herbert met eene verbazend ongelyke magt had uitgehouden. Door geene hulp bygestaan, was hy eindelyk tot de overgave genoodzaakt, en hy is nu een krygsgevangen in handen van Chutter Singh. Met dezen had Dost Mahomed zich vereenigd en was in het bezit geraakt van Peshawur als eene belooning voor zyne hulp.—Zyne troepen waren aan de oevers van de Indus, welke men zegt, dat twee zyner zonen zyn overgetrokken. De Affghans stormden ook neder op Scinde.

Men moet de kaart van de Punjab in handen nemen, om zich een behoorlyk denkbeeld te vormen van de Britsche magt. De armee van Lord Gough is in het midden van het land, langzaam voor zich uitdryvende de Seiksche armee onder Shere Singh: ofschoon laatstgemelde in twee gevechten is verslagen geworden, is het verlies aan den kant der Engelschen aanmerkelyk geweest. De vyand is aan het herstellen van deszelfs verliezen door gedurige versterkingen, terwyl de sterkte van ons leger verbazend verzwakt wordt door elk gevecht. Men zegt, dat Moolraj tot het uiterste te Mooltaan uithoudt, om een groot gedeelte van de Britsche magt in die rigting te houden. Het gevecht aan de Jhelum was niet beslissend, er zal een ander slag geleverd worden, en het zal al den moed onzer troepen vereischen en ook de kunde van onze Generaals, om de talenten van geen geringen rang te overmeesteren, vereenigd met taktiek en list van het Seiksche Opperhoofd en den vasten moed der Seiksche soldaten. Chutter Singh was in optogt van de Indus met al zyne hulpbronnen, om zich met zyn zoon Shere Singh te vereenigen en de volgende slaglevering zal beslissend zyn.

"De Seiksche Generaals" zegt de *Friend of India* van den 25 January, "hebben tot nu toe al onze pogingen verydeld, en zyn instaat om hunne troepen en artillerie met meer gemak en snelheid te bewegen, dan wy doen kunnen met al de hulpbronnen van Indie ter beschikking van ons Commissariaat."

Het staat aan ons niet om eenig gevoelen te uiten omtrent de staatkunde van het Britsch Gouvernement, het blykt, dat de Punjab weder herwonnen, gevoegd moet worden aan Britsch Indie, maar veel blyft er te doen over, alvorens men de Seikhs tot termen brengen kan.

Wy vertrouwen, dat deze onvolledig korte opsomming belangryk zal zyn voor hen die de gebeurtenissen niet zoo naauw hebben gadegeslagen, toen dezelve van minder belangstelling waren dan zy nu zyn.—*The Mauritian*, 16 *Maart*.

DE JONGSTE VELDSLAG IN DE PUNJAUB.

NADERE BYZONDERHEDEN.

De buitengewone *Government Gazette* is zoo beknopt als mogelyk. De Opperbevelhebber volgens dit officieel gezag kondigt twee daadzaken aan, waarvan de tweede noodwendig in de eerste opgesloten ligt, namelyk, dat de armee van de Seikhs geheel verslagen is op den 13de, en dat dezelve al de posten, waarin zy verschansd waren verlaten hadden. Eene armee, wanneer die geheel verslagen is, behoudt gewoonlyk hare positie niet, maar Lord Gough's pen is zoo gepunt niet als zyn zwaard, en hy zoude beter doen, om het schryven van depeches aan eenen anderen overtelaten. Indien hy is geslaagd om de armee van de Seikhs aftesnyden van hare brug van schuiten op de Jhelum, kan hy met regt aanspraak maken op eene overwinning, want hare ondergang zal onvermydelyk zyn, daar dezelve geplaatst is tusschen zyne armee; het garnisoen van Lahore en de reserve armee onder Sir D. Hill. Indien, daarentegen, de Seiks geslaagd zyn, om de Jhelum overtetrekken, dan kan niets hen beletten, om zich onmiddelyk te vereenigen met Chutter Singh, en de oorlog kan voor een onpaalden tyd gerekt worden. Wy hopen zeer zeker binnen een paar dagen te hooren, dat de vesting van Mooltan gevallen is, en die gebeurtenis zal eene groote massa troepen ontslaan, maar het saizoen is snel op handen, en de afstanden, waar deze operatien moeten geschieden, zyn groot.—*Englishman, 27 Jan.*

Wy hadden gehoopt toen wy ons buitengewoon blad op Donderdag morgen publiceerden, den slag van den 13den bevattende, dat de uitdrukkingen door onzen correspondent gebezigd, omtrent het gedrag van het 14de Dragonders onverdiend waren, maar dat hy, op een oogenblik van verwarring en onder opgewektheid van gevoelen schryvende, zich eenigzins te sterk had uitgedrukt. Het doet ons innig leed te zeggen, dat zyne woorden door elk berigt bevestigd worden, zoo wel privaat als publiek, hetwelk ons is ter hand gekomen. Wy hebben een brief voor ons van een ooggetuige, die zegt, de Dragonders liepen voor de kavallerie der Seikhs alleen! de vyand had noch artillerie noch infanterie tegen hen gebragt, en de kavallerie was niet sterker dan twee of drie honderd man! Hy voegt er by, hadden zy ergens anders geweest in kantonnementen of in den *hemel*, zouden wy byna al de kanonnen van den vyand genomen hebben, maar zy reden onze eigene artillerie omver, en staakten hun schieten, en de mannen van de rydende artillerie werden by hunne kanonnen neergesabeld, die verlaten waren geworden door deze lafhartige kerels. Wat nog erger is, wy hebben *vier kanonnen en drie vaandels* verloren. Hoe smartelyk het ook is om dit ter nedertestellen, moet dit echter geschieden. Het is te vergeefs om te willen verbergen, hetgeen overal zal worden uitgebasuind. Men vraagt natuurlyk zyn het diezelfde menschen, die zoo dapper gevochten hebben te Ferozeshuhr en Aliwal? Wat kan hen overgekomen zyn? Wy vreezen dat er slechts één antwoord kan gegeven worden. Zy hebben al hun vertrouwen in hunnen aanvoerder verloren. Het publiek is reeds lang bewust geweest van Lord Gough's byzondere hoedanigheden om te commandeeren. Zy bepalen zich tot onverzaagde personeele moed en verachting van gevaar, en wanneer men aan het hoofd is van eene overwinnende armee, dan kunnen deze hoedanigheden niet te hoog op prys gesteld worden. Maar wanneer men tegenkanting ontmoet, dan kunnen de krachten van den soldaat door zulk een Generaal op te hooge proef gesteld worden, tot dat eindelyk de bloote vrees voor eene hinderlaag, voor eenige list aan den kant van den vyand, voldoende is om hen te ontmoedigen. Dit vermeenen wy is de oorzaak van de schande door ons leger op den 13den dezer geleden.

Een ooggetuige zegt:—"De opperbevelhebber was ten sterksten geraden, om den slag tot den volgenden dag uittestellen, maar dit baatte niets, twee schoten vielen digt by hem en hy gaf dadelyk last tot den aanval. Hy verliet zyne positie, voegde zich onder de vechtende, en was nergens te vinden om bevelen uittevaardigen. Inderdaad hy verbeelde zich dat hy op Donnybrook kermis was, en viel de Seikhs aan Nooit heeft men van een meer ongeregelden aanval en minder taktiek gehoord: hy zwoer dat de eerste officier, die hem raad mogt geven, gearresteerd zouden worden."

Een private brief meldt:—"De veldslag is tot dus verre voor een ieder onbegrypelyk geweest. Na vyf weken volslagen stilzitten, gedurende welke de vyand volkomen tyd had om zich op alle mogelyke wyze te verschansen, wordt het leger eensklaps op hem los gelaten, zonder zelfs eene verkenning van zyne positie. Het eenigste bevel is als gewoonlyk: *formeert linie en voorwaarts*. Wat kan men van zulk taktiek verwachten? Wanneer eene overwinning behaald wordt is het tegen een prys, welke dezelve nietsbeduidend maakt."

Er ligt maar al te veel waarheid hierin opgesloten, het is grievend en zal niet behagen, maar het moet worden uitgesproken. Er is geen grooter gevaar dan dat hetwelk uit vertwyfeling ontstaat. Wanneer dezelve onder een leger komt, kan men niet voorzien hoe ver dezelve zich uitstrekken kan, en ook kan de geschikste bevelhebber feilen, wanneer een veel geringer zoude zyn geslaagd, wanneer hy troepen aanvoert, die op zich zelve en op hun opperhoofd vertrouwen stellen. Wy vertrouwen dat deze schande door een brandend verlangen om dezelve uittewisschen zal opgevolgd worden, en een vast besluit, dat men de beschimpingen van den vyand niet meer zal verdienen.

Het volgende is ons laatste berigt van Lahore, gedagteekend den 19 dezer:—

"De artillerie heeft om een Hof van onderzoek verzocht, om aan te toonen, dat de 6 kanonnen verloren waren door de vlugt van het 14de dragonders, zynde hare manschappen by hunne kanonnen neergesabeld."—*Englishman*, 29 *Jan.*

Hoofdkwartier, 14 Jan.—Tot 2 uren had de vyand, die door een digte bosch voor ons oog verborgen was, naauwelyks een kanonschot gedaan, niets anders dan geweerschoten. Toen wy omtrent eene myl voorby den heuvel waren, begon hy met kogels te schieten, blykbaar niet naar iets in het byzonder schietende; de schoten gingen langs ons linker front naar de regter achterhoede; wy hadden echter niet veel verder gegaan, wanneer de Bevelhebber, die altyd naby de zware Battery zich had gehouden, bevel gaf om te openen, hetgeen wy deden. Niets kon van den vyand gezien worden, wegens het dichte woud in ons front; wy gisten slechts waar zy waren en naar den afstand uit den klank en het licht hunner kanonnen. Wy hadden slechts twee lagen afgeschoten, wanneer zulk een regenbui van kogels om ons vloog, dat ik naauwelyks zeggen kan hoe een man ontkomen is. Zy moeten omtrent 25 of 30 kanonnen tegen de onze gehad hebben, wy maakten het hen echter geducht warm. De bevelhebber en een ieder zegt, dat zy nimmer zware kanonnen zoo spoedig geladen hebben gezien; binnen omtrent een half uur kwamen hunne kogels zeer langzaam, daarop hoorden wy onze vrienden aan de linker vleugel ook beginnen (Campbell's Afdeeling;) dit werd gevolgd door onze regter vleugel, als wanneer het gevecht algemeen werd. Na een uur vechtens hielden wy op, wanneer de infanterie door ons aanrukte. Wy gaven hen drie hartelyke toejuichingen, en hoorden hen dadelyk bezig. Omtrent een half uur daarna kwamen de gewonden by honderden naar het veldhospitaal, hetwelk opgerigt was aan de borstwering, het eerst door ons genomen; zy zeiden alle dat de Seikhs als duivels vochten. Zooveel van hetgeen ik zelf heb gezien, nu omtrent het hoofdpunt. Na by onze kanonnen omtrent nog een uur gestaan te hebben, werden wy gelast naar de borstwering terug te keeren, en het gekerm der gewonden was akelig. Aan onze linker vleugel moest Pennycuick's Brigade retireeren, na de tegen dezelve gerigtte kanonnen genomen en vernageld te hebben, latende de helft van het 24ste dood en gewond op het slagveld: zy waren noch door kavallerie noch door artillerie ondersteund. Elke Brigade deed haar uiterste best, nemende alles voor zich en de kanonnen vernagelende.

De vyand vocht even wanhopig als razend; zy liepen de bajonetten van het 29ste in, iets dat zonder voorbeeld is in de oorlogs-gebeurtenissen. De Seikhs grepen inderdaad de geweren der Europeanen, en velden hen neer met hunne sabels. Ons verlies was verbazend. Kort na het vallen van den avond retireerde onze geheele magt naar het Veld hospitaal, en bivouakkeerde rondom de borstwering, waar wy halt hielden. Ik moet u nu het smartelykste van de gebeurtenis van dien dag vermelden. Aan onze regter vleugel avanceerden de troepen van Christie en Huish met het 14de Dragonders in hun front, wanneer eensklaps, waarom, is God alleen bekend, eene plotselinge vrees het 14de Dragonders overviel, en deze kwamen hals over kop door de 2 troepen, zoo vinnig als zy konden, een der wagens omverwerpende, paarden en al—zoo geweldig was hunne vlugt. Eer de kanonnen konden worden los gemaakt, was de kavallerie van de Seikhs onder dezelve, en toen begon eene verschrikkelyke slagting; drie kanonnen van Christie en drie van Huish vielen in handen van den vyand. Arme Christie kreeg 4 sabelhouwen en een spies wond in de maag; wy begroeven hem gisteren kort na het ongeval. Cookworthy van C——'s troep ging terug en vond twee van zyne kononnen, de overige vier zyn in handen van de Seikhs.—Men zegt, dat 49 van de kannonnen der Seikhs vernageld zyn geworden, maar daar wy dezelve op het slagveld lieten, werden zy door den vyand hernomen, wy hebben slechts 14 in onze wapenplaats. Zoo veel voor *onze Overwinning*, als zy dien naam verdient. De vyand is nog in ons front, maar aan de linker kant van zyne oude positie. Zy erkennen klop gehad te hebben, maar hebben nog vast besloten om vol te houden. Wat de opperbevelhebber voornemens is te doen, kan ik niet zeggen, maar het algemeen gevoelen schynt te zyn, dat niets meer zal geschieden voor dat Whish zich by ons voegt. Gisteren bewezen wy de laatste eer aan de gesneuvelde dapperen. Het 9de ongeregelden is juist aangekomen van eene verkennings party, en zegt, dat de vyand zyne piketten heeft in het bosch juist in ons front, maar of hy ons aanvallen zal weet ik niet. Men zegt, dat hy ons op den 13de had willen aanvallen, indien wy hem niet vooruit waren geweest, hy had hoegenaamd geene loopgraven, maar wel buiten op de vlakte, hoewel door een digte bosch omsingeld. Eenige scherpschutters zouden van veel dienst geweest zyn.—*Englishman*, 30 *January*.

Het volgende uittreksel uit een anderen brief deelt ons eenige verdere byzonderheden van den slag mede: "Te 7 uren a. m., op den 13den begonnen wy onzen marsch voor den oorlog toegerust. Te 12 uren kregen wy eene voorhoede van den vyand in het gezigt, omtrent 3000 sterk, op eene hooge verschansing geposteerd. Wy verdreven hen dadelyk met onze groote kanonnen en bereikten de plaats te 1 uur. De Seiks kwamen uit hun kamp om ons te ontmoeten De Bevelhebber was niet voornemens op hen aftegaan, daar wy in het midden van een digt bosch waren, en hy gaf de kwartiermeesters der corpsen last, om hunne respective kampementen op te slaan. Te 2 uren p. m., trokken wy allen in eene linie op, gereed om te kampeeren, wanneer de vyand zyn geschut op ons opende, en zyne kogels vielen in het kamp, zoodat er voor den opperbevelhebber niets anders overbleef, als om hem aantevallen of te retireeren. Hy ging op hem af, en een zeer bloedig gevecht begon, hetwelk ik niet geloof dat gelyk staat met eenige van de Sutledge veldtogten. Te half 3 uren kreeg onze brigade last om te avanceeren en den vyand in den rug aan te vallen, die Gilberts afdeeling aan onze regter vleugel had aangevallen. Wy avanceerden en vonden den vyand aan alle kanten van ons, voor ons, en op beide vleugels. Wy waren aan de uiterste linker-vleugel van de geheele linie zonder eenige artillerie om onze vleugel te dekken voor het grootste gedeelte van den tyd, en wat kavallerie aangaat, deze zagen wy gedurende het gansche gevecht niet. Onze brigade, bestaande uit het 36ste en 46ste Inlandsche Infanterie, 61ste van de Koningin onder Brigadier Hoggan, was geheel afgescheiden van de rest van de armee. Wy avanceerden op den vyand in ons front en dreven hem terug. Wy wenden toen links om en verdreven de kerels op onze linker vleugel, en gingen toen regts om, achter vleugel in front en vielen hen aan de andere vleugel aan. Geluk vergezelde ons overal, wy namen drie kanonnen, en het 61ste nam twee en een vaandel. Ik kan u verzekeren dat het geen kinderspel was. De kogels en granaten vlogen als hagel, en wy gingen gezwinde marsch den ganschen tyd. Het 36ste Inlandsche Infanterie gedroeg zich niet zeer goed, het bleef terug, de vyand ziende, dat het wankelde, viel op deszels vaan iets aan. De kommandeerende officier van de Grenadier Compagnie van het 61ste liet hetzelve links om voorwaarts marcheeren, en wierp een doodelyke laag op den vyand, en doodde en wondde omtrent 60. Ware het niet door het 61ste geweest, dan ware onze brigade geheel in de pan gehakt. Zy was zeer standvastig even als op eene parade. Het was een onafgebroken gebulder van artillerie en geweerschoten van het eene einde van de linie naar de andere. Het duurde tot zons ondergang.

Al de kanonnen van den vyand waren op één oogenblik in onze handen, maar wegens de dikte van het bosch, en de onnoemelyke horden van den vyand, waren wy verpligt het grootste gedeelte achter te laten. De Seikhs hebben vier van onze kanonnen genomen, een van Christie's en drie van Huish's battery, en drie regiments vaandels, een van het 24ste Queen's 56 en 25ste Inl. Inf. Daarintegen hebben wy 14 kanonnen van den vyand en een vaandel. Het was eene duur gekochte overwinning, wy behielden het slagveld, maar dat is ook alles. De vyand is naar deszelfs oude positie geretireerd, en is even sterk als ooit. Ik heb nooit zulk een tooneel van verwarring in myn leven gezien. Op het einde van het gevecht vonden wy gedeelten van andere corpsen met de onze vermengd.

"Wy moesten dien nacht op het veld verblyven zonder voedsel, tenten of eenig deksel, en, om alles te volmaken, begon het op den 15de te regenen. De Inlandsche Infanterie heeft in drie dagen niet gekookt. Had het niet geregend dan zouden wy weder op de Seikhs afgegaan zyn.

"De vyand gedrog zich dapper. Hy viel ons herhaaldelyk aan, en vattede op sommige plaatsen stoutmoedig post. Wy hebben nog zwaar werk voor ons.—*Englishman*, 31 *Jan.*

Het volgende is de officieele opgaaf van het verlies der Engelschen in dit gevecht:—

Geheel bedragen.—Gedood, 22 Europesche Officieren, 16 Inlandsche dito, 53 Sergeanten, 5 Tamboeren, 503 gemeene Soldaten, 1 Lascar, 2 Syces en 52 Paarden. Gewond, 67 Europesche Officieren, 27 Inlandsche dito, 90 Sergeanten, 17 Trompetters of Tamboeren, 1439 gemeene Soldaten, 9 Lascars, 2 Syces, 44 Paarden. Vermist, 4 Sergeanten, 94 gemeene Soldaten, 6 Syces en 80 Paarden.

THE

ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, APRIL 23, 1849.

THERE is now no doubt left that the convicts *are coming*, and that the report lately current, that the Colonial Minister had abandoned his abominable project, is altogether void of foundation.—Every arrival affirms this, and the extract from an English paper of the 11th February, copied by us from the *Commercial Advertiser*, amongst others even states the very number with whom his Lordship intends to commence this valuable importation.

The colonists, fully sensible of the inevitable result of such a measure, both upon their own social condition and upon the tribes surrounding them, have earnestly implored H. M. Representative here, to avert the threatened calamity by his discretionary power. They have adopted the only proper—the constitutional course, and in petitions and formal declarations, under the most solemn protest, expressed the feelings which pervade their minds respecting this harassing subject. They have done their duty towards themselves and their offspring, and will not cease emphatically to raise their voice against such a shameful violation of authority, to be made the unwilling victims of the arbitrary decisions of a Colonial Minister.

Time alone can reveal in how far they will succeed in their opposition. No very great support, we fear, can be expected from the Executive here, for, although His Excellency formerly clearly stated that he was strongly opposed to this Colony becoming a penal establishment, nothing more can now be wrung from him but the repeated declaration, that in the absence of official instructions, he cannot decide on the course which he will feel himself called upon to adopt.

We are not acquainted with his Excellency's intentions, but if the latter declaration be subject to any interpretation at all, it is clear that Earl GREY's instructions will seal the fate of this colony and its inhabitants. We sincerely hope we may be mistaken in this conclusion, but our present apprehensions will not allow of any other.

Extract from the "*Weekly Despatch*," for February 11:—

"REMOVAL OF CONVICTS.—On Thursday morning, at half-past 7 o'clock, 300 convicts were removed from Millbank Prison. They were embarked on board of three Steam-boats, belonging to the Waterman's Steam Packet Company, for the purpose of being forwarded to Woolwich, where they will remain a short time, after which they will be transported to the Island of Bermuda, TO REPLACE A CORRESPONDING NUMBER WHICH WILL BE SHIPPED FOR THE CAPE OF GOOD HOPE. They were all healthy MEN, and were in charge of the Governor, Deputy Governor, and 34 Officers attached to the prison. THEY WILL BE CONVEYED IN THE NEPTUNE SHIP, from Woolwich."

THE CONVICTS.

No. 1.

Sir,—I have the honor to transmit to your Excellency, on behalf of the subscribers, an expression of public opinion on the subject of introducing convicted felons, or other offenders, condemned to transportation from the United Kingdom, into this Colony; and we would earnestly request of your Excellency to favor us with some intimation as to the course your Excellency's Government intends to adopt, should any party of convicts arrive in any of the ports, before her Majesty's reply to the memorials and petitions of the Inhabitants, deprecating this measure, which were transmitted through your Excellency in December last, can be received.

I have the honnor to be, &c,
J. B. EBDEN.

No. 2.

Government House, Cape Town,
19th April, 1849.

Sir,—I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the date, transmitting "an expression of public opinion on the subject of introducing convicted felons or other offenders condemned to transportation from the United Kingdom into this Colony," and I lose no time in acquainting you that until I receive official communication upon the subject, I am unable to prepare myself for the course I shall deem it expedient to adopt.

I have the honor to be, Sir,
Your obedient and humble Servant,
H. C. SMITH.

To the Hon'ble J. B. EBDEN, Esq.,
&c. &c. &c

No. 3.

Cape Town, April 18, 1849.

May it please your Excellency,—We, the undersigned unofficial members of the Legislative Council, impressed with a deep sense of the danger to which the Colony is exposed by an apprehended introduction of convicted felons from Great Britain and some of her penal settlements, in opposition to the remonstrances of the inhabitants, conveyed through your Excellency to her Majesty and both Houses of Parliament, respectfully request that your Excellency will call an extraordinary meeting of the Legislative Council, for the purpose of arming the Executive, if necessary, with sufficient powers to prevent the landing of any such convicts, under any name or on any terms whatever, at any port or place of this Colony.

J. B. EBDEN,
HAMILTON ROSS,
H. CLOETE.

To his Excellency Sir HENRY G. W. SMITH, Bt,
G.C.B., Governor, &c. &c.

No. 4.

Government House, Cape Town,
19th April 1849.

Gentlemen,—I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 18th instant:

I feel fully sensible that your motives are correct, while I am happy to inform you that the power vested in the Executive by her Majesty is fully competent to carry on the Government as it is at present constituted.

I have the honor to be, Gentlemen,
Your very obedient and humble servant,
H. G. SMITH.

To the Hon. J. B. EBDEN, HAMILTON ROSS, &
H. CLOETE, Esqs.

Although we are altogether averse to recommendations such as are contained in the letter of our correspondent *an Anglo Saxon*, because they are alike pernicious and destitute of the more tender feelings which should actuate the breast of man, we yet think it right to give the said letter, in order that the Government should be placed in full possession of the sentiments entertained by individuals. In the meantime we warn the Government of the feelings of indignation, which are gaining ground and we trust this warning may be heeded whilst it is yet time.

We are enabled to state on good authority, that a communication from Earl GREY has reached His Excellency the Governor by one of the late arrivals, intimating that his Lordship was busy framing the details of a new constitution for this Colony based on the principle of Free Representation.

The *Mail* of Saturday, contains the following *glorious* result of the labors of the Committee on the law between Master and Servant, as also the discussions which preceeded their resolution, and which we intend to publish in our next:—

On Tuesday, the committee again met, and it was resolved —to hear no more "evidence." The unanimous feeling of the members appeared to be opposed to any interference between master and servant; but after a long and desultory conversation it was resolved,—"That it is expedient, in the opinion of this committee, to provide, by law, for the more speedy and effectual removal of persons unlawfully squatting upon Government or private property."

The "inquiry" being thus concluded, the committee adjourned; the chairman being requested to draw up their report.

NORTH EASTERN BOUNDARY.

The *Frontier Times* of the 10th instant again contains a lengthened communication relative to the state of affairs across the N. E. boundary, which we have deemed right to transfer to our columns, together with the Editor's remarks thereon:—

A communication given below treats of the affairs in the "*Sovereinty*." Our correspondent assures us that the facts he mentions may be relied on, and we believe him. It is plainly apparent, that unless some decided steps are taken to repress the audacity of the native tribes and give adequate protection to British subjects, that disorders and troubles, ending in encreased disaffection and rebellion, will ensue. Such a country is not to be governed upon paper, or by an authority resident in Cape Town. We foresee mischief. But the High Commissioner and his secretary are of opinion that matters are progressing satisfactorily. So it was officially declared before the late outbreak. The first public notice of the disturbed state of that country was given in this paper. But other papers under government influence, either maintained silence, or denied that there was cause for alarm, Mr. Biddulph, the Magistrate of Windburg, abandoned his post in a hurry, least he should be taken prisoner by the insurgents, The Governor snubbed him and ordered him back to his post. declaring he had left it on the most idle rumor. The reader knows what followed, from the capitulation of Major Warden to the execution of the unfortunate young man DREYER. What confidence can be felt in such a government? Can we wonder that the Dutch farmers should be anxious to escape from the rule of a government, which, whatever may be the fairness of its intentions, nevertheless, hands them over to the tender mercies of the native races, under the pretence of protecting them! We repeat, we foresee that mischief is brewing in those regions, which will neither be staid nor prevented by semi official statements of peace, prosperity, and security, published in the newspapers, and endorsed like accommodation paper by the editors to make them pass current.

Cradock, 28th March 1849.

TO THE EDITOR: Sir,—Having understood from all official accounts that the Emigrants beyond the Orange River were not only peaceably inclined, but thankful for the measures adopted by the Governor for *their exclusive* benefit, and business calling me in that direction, I was induced to make the journey. How shall I describe my surprise on finding how matters stood in that beautiful country. The inhabitants are not only dissatisfied, but highly *incensed* at the manner in which things are managed or rather mismanaged. This feeling is particularly evident among the English and those who always *were* loyal. The causes of dissatisfaction are "the apparent worthlessness of *all* Sir H. Smith's proclamations relative to that part of the country; the want of *power* or *inclination* on the part of the authorities to do justice to the white man, and the evident wish to befriend the native, contrary to law, justice, or equity; the non-fulfilment of the reiterated promises of Her Majesty's Representative; and the constant and increasing encroachments of the Natives.

I did not travel farther than the district of Caledon, but if affairs (as I am told they do,) wear the same gloomy aspect in the other districts, the Governor will have to reproach himself with another war, in consequence of his agents not fulfilling the promises he makes in his proclamations and manifesto, and which he swears to carry out or perish in the attempt.

At Smithfield on the 9th instant a meeting was convened by the land commission for the purpose of hearing claims and deciding on the respective rights of emigrants to farms within three hours of Smithfield, occupied by them on the 3rd February, 1848,—on the conclusion of which meeting it was intended to inspect those farms and grant the land certificates. The meeting was numerously attended, and for nearly two days the commission were employed in hearing the cases, but could decide upon none in consequence of the conflicting claims;—in one direction the emigrants being opposed by the French missionary, Mr. Pellissier, and the sons of the petty chief Lepui,—and in another by the Great Chief, as he is termed, Adam Kok, and his people, the Griquas, all of whom claimed upon prior right of some 10 years' standing. The inhabitants finding that the proclamations and manifesto were disregarded by such claims being entertained, became rather unruly, and *demanded* that their rights of legal possession on the 3d February, 1848, might only be entertained, Sir H. Smith having entered into a fresh arrangement with all these chiefs and bound himself to indemnify them for all their losses so sustained. Finding their remonstrances not attended to they drew up a protest which was signed by the majority of the emigrants present, against any further proceedings of the land commission, until such time as they received an answer to a memorial to Her Majesty's High Commissioner, then in course of signature, wherein they firmly but respectfully demand their rights, and pray for the fulfilment of the promises contained in the proclamations and manifesto.

This closed all proceedings immediately, for no more claimants to farms made their appearance.

They all now appear to be looking anxiously for an answer to this memorial, which I have no doubt will be numerously signed.

Their grievances appear to be many and severe. Two respectable farmers, (Komerings, brothers,) attended the meeting, making similar complaints, although residing at considerable distance from each other. Philip Komering complained that Adam Kok had ordered him immediately to quit a farm which he had been in legal possession of for several years, and threatened him with forcible expulsion in case of refusal. He (Komering) therefore desired to inform Kok that should he make such attempt he would resist by force with the assistance of whatever force he might have time to collect.

Jan Komering stated he had on the faith of the Governor's promises purchased a farm from a British subject who had been in just possession many years, about 16 miles from Smithfield, and which Adam Kok now claims, and he (Komering) is, of course, by the British Resident, ordered to quit forthwith, and to yield possession to the Chief Kok. He requested to know from the Civil Commissioner, Mr. Vowe, whether the manifesto contained truth or falsehood! to which he was answered truth! Then said Komering I beg respectfully to state I shall *not obey* Major Warden's orders, which are in direct violation of the proclamation, which states "*Every* burgher now holds his lands in perpetuity in C pt. Kok's country on the faith of Her Majesty the Queen," &c. The party from whom I purchased is a British subject and was in legal possession on the 3d February. The Governor takes upon himself the indemnification to the natives for their loss of territory. If Kok feels himself injured, Sir Harry Smith will, I am sure, satisfy him. I shall however defend myself from any encroachment upon my just rights.

A Dutchman named Van der Horst stated he had sold a farm which he had been in possession of for nine years,—that Major Warden had declared the farm to be in the unalienable territory, and consequently forfeited, and had advised the purchaser not to pay him his claim, although he held his promissory note.

A young man named De Villiers made a statement of the following nature:—Philip Van Coller, who was father-in law to De Villiers, possessed a farm in the Griqua country, which by Sir P. Maitland's treaty, was one half in the alienable and the other half in the unalienable territory, the Krom Ellenboog Spruit running through the centre of the farm. In the early part of 1848 De Villiers purchased from Van Coller the half of the farm in the alienable territory, for which he paid and took his receipt. On the breaking out of the war they took opposite sides, Van Collier joining the rebels, while De Villiers removed to the colony. In consequence of Van Collier's conduct his farm was by Major Warden confiscated, and notwithstanding De Villiers protest, and proving his claim to the half, the whole of the farm was sold. Thus was De Villiers rewarded for his loyalty.

I might fill a quire with cases of this kind, of which I have taken notes, and will supply you with from time to time.

As to punishment of crime in that part, it is absurd. The country is filled with black vagabonds who roam about and commit every crime with impunity,—the Magistrate having no power to punish a black,—they being all recognised as Griquas, and the orders being to forward any who may be apprehended to the Chief Kok.

Some few months back about a dozen, who had for years carried on a regular trade as wholesale robbers, were apprehended and forwarded to Colesberg for trial. They were again, by order of Sir Harry, sent back to Kok, who summoned the witnesses (whites) to appear before his Council on a certain day. This irritated the Boers, who to a man refused to appear before a set of rascally, ignorant Hottentots, to be browbeaten and insulted with impunity, not daring to retort, for they state that Major Warden fined an Englishman £10 for evincing a contempt of a Hottentot court at Platberg, although the Englishman was most grossly insulted in the first place. This court was composed of a number of as great blackguards as are to be found in the colony. Fancy, a number of respectable men summoned to leave their comfortable homes to travel a distance of a hundred miles to appear at the back of the Carying ground in Graham's Town, before a court composed of Piet Abraham, Gert Magerman, Booy Windvogel, &c. and you form a pretty correct idea of the far-famed Philippolis and its court of judicature except that the Hottentot village in Graham's Town is more respectable and the inhabitants more civilised

But to proceed with my account.—The prisoners were all acquitted with the exception of two, who pleaded guilty to having stolen some twenty horses. They were sentenced to six months imprisonment. The remainder have returned to their old haunts and trade, more hardened than they were, now feeling no fear of detection, as they find the British authorities cannot or dare not punish them, and feeling assuredly that they have only to give their own judges a part of their booty to be liberated. It is stated that one or two of Kok's relations, who were among the prisoners mentioned, were liberated on account of their relationship. If all this is true, which I have no doubt, is it not disgraceful? Can the Governor expect this state of things long to continue? That he is aware of it is certain, for they tell me that they have represented their grievances to their Magistrates, which they are desired to do in the proclamation, and they have assured them that they have made their complaints known at head quarters.

The Boers say "We are now much worse off than before the Government took possession of the country, for the natives then feared us and treated us with respect,—but now there is law to punish the white and none to restrain the black."

Unless some alteration is made I fear before many months have elapsed we shall have, as you term it, another miserable Boom Plaats affair.

It appears to me that unless the arrangement which Sir Harry states *has been* made, by which Kok receives £300 per annum for ceding entirely what small title he has to the ground in occupation of British subjects, but which the Boers say Major Warden denies, is satisfactorily settled, and that soon, they will join hand and glove, and very soon compel Mr. Kok and his people to vacate the country and retire to the land from which his father fled, a Bergenaar *alias* Robber, and there talk over the farce of his hereditary rights.

Confidence no longer exists amongst even the most loyal, and the former rebels only taunt them, saying, "this is the reward you meet with for deserting your countrymen; we could not be cajoled by promises, the value of which we fully estimated." Among other promises were Schools and Churches. A schoolmaster was appointed six months back, who states he has frequently importuned government to build a school house. Tenders have been called and taken for the erection of the same, but they are now informed that they (the inhabitants) must pay the expenses themselves, which of course they refuse to do until they are informed whether Kok's territory extends to within 14 miles of Smithfield. Moshesh's within 12 miles, and Lepui's to about 15 miles. And over which the jurisdiction of the magistrate does not extend.

Trusting you will excuse my having taken up so much of your columns, but which I shall repeat, if permission is granted,

I am, Sir,
A FRIEND TO THE EMIGRANTS.

BRITISH KAFFRARIA.

The following correspondence, appearing in the last *Government Gazette*, is very satisfactory, in as much as it shows that the Border Farmers have, for a time at least, enjoyed some repose from considerable Kafir depredations:—

King William's Town, 9th April 1849.

Sir,—I have the honor of enclosing the usual Returns of colonial property stolen and depredations in Kaffraria for the past month.

I beg to point out to your Excellency that it is now more than two months since any Colonial Depredations have been reported. The cases in the returns for February and March are old cases which have only been worked out during these months.

I have the honor to be, Sir,
Your Excellency's most obedient humble Servant,
(Signed) GEO. MACKINNON,
Col. and Chief Commissioner.

His Excellency the High Commissioner.

Return of Colonial Property reported stolen from the 1st to the 31st March 1849.

15th Dec. 1848.—Stolen from Stoffel Venter, of Klaas Smit's River, reported 27th Dec., 5 horses and one foal traced lost in Toise's location; thieves, Umbombo, Menili, Mandaba, and Gwanga, Tambookies of Quesha's Tribe; recovered 3 horses and 1 foal. Fine imposed, 21 head of cattle.

Remark. The horses were sold by the thieves to some Gaikas, but were afterwards discovered, on the information of the Chief Toise. One had been ridden to death, and another sold to an Englishman. Superintendent Davies and the 1st Division Kafir Police recovered the three remaining horses, and apprehended Gwanga and Umbombo in Tambookieland. Umbombo escaped, but Gwanga received 25 lashes, in addition to losing his cattle. The 21 head of cattle were the property of the thieves; 8 head were given to Venter as compensation for the two lost horses; the remainder confiscated to Government,

Further Remark.—32 head of cattle and 9 calves have been given to Messrs. Tarvey and Annendale for the loss of 10 horses, reported in the depredation return of last month.

GEO. MACKINNON,
Col. and Chief Commissioner.

Return of Depredations in British Kaffraria from the 1st to the 31st March 1849.

15th March.—Stolen from Mr. Wright, King William's Town, reported 17th March, 3 horses, not traced, thief unknown. The Horses were not herded, and no spoor could be found.

October 1848.—Stolen from N'Kowani, Siwani's location, 1 head of cattle; reported 20th March; traced to Toise's location; thief, Dume of Siwani's Tribe; fine, 2 head of cattle, given to N'Kowani.

GEO. MACKINNON,
Col. and Chief Commissioner.

Government House, Cape Town, 16th April, 1849.

Sir,—I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of 9th April, No. 107, transmitting me the Return for the month of March of Kafir Depredations, in which you remark "that it is now more than two months since any Colonial Depredations have been reported;" and to assure you that I have not failed to remark the extraordinary paucity of crime which exists within your *peculiar* command, reflecting much credit upon those ruled as upon their rulers, and conducing to that happy confidence which such a fortunate state of things gradually and progressively attains.

I have the honor to be, Sir,
Your Obedient and humble Servant,
(Signed) H. G. SMITH.

(True Copy.)
J. GARVOCK, Lieut.-Colonel, Private Secretary.

Original Correspondence.

THE CONVICTS.

Sir,—Independently of all other considerations, our compulsory acceptance of convicts will be a source of very bitter and lasting animosity towards H.M. Government. Lord Grey has compromised the honor of British statesmen, and placed this Colony in imminent peril.

Sir Harry Smith knows very well what are the feelings of one portion of the community. Let us ask him, if it is politic to blow the smouldering ashes into a flame? I am an Englishman, and as loyal a subject as any Queen Victoria has, but can it be expected that any one would lift a finger to help the Government *on any emergency if these convicts are forced upon us at the point of the British bayonet?* It is impossible to describe the indignation, and disgust, which the expected arrival of these convicts has created through the country. People ask one another, are we *free men*, or only the white slaves of an English Lord? I have no doubt that many of the farmers will *trek* over the Frontier, and there, if these "*exiles*" follow them, may the Lord have mercy on them, for the Boers will not. This is a crisis when a demonstration is required, and the men of Zwartland and Stellenbosch should proceed in a body to the Governor and tell him in plain language what they feel.

For my own part, as we have no vagrant law, no country police, no kind of protection against travelling robbers, and assassins, I recommend all who live in the country to do with these ruffians, as they *do in America*, for self protection is the first law of nature, and we cannot protect ourselves in any other way. If we see a wolf walking round our sheep kraals, we do not wait till he has killed sheep, but we shoot him at once. Every *white man* travelling on foot will be taken for a *convict*, and as every farmer will ride about with a gun or pistol to protect himself, some very unfortunate mistakes may happen.

I am, your's truly,
AN ANGLO-SAXON.

THE PUNJAUB.—THE LATE BATTLE.—FURTHER PARTICULARS.

The Commander-in-Chief, according to his official authority, announces two facts, the second of which it may be supposed is necessarily included in the first, namely that the Sikh army was entirely defeated on the 13th, and that they had relinquished all the positions in which they were entrenched. An army when totally defeated does not usually hold its position, but Lord Gough's pen is not so sharp as his sword, and he would do better to entrust despatch writing to another hand. If he has succeeded in cutting the Seikh army off from its bridge of boats on the Jhelum, he may indeed justly claim a victory, for its ruin will be inevitable, placed as it will be between his army, the Garrison of Lahore, and the Army of Reserve under Sir D Hill. If, on the other hand, the Seikhs have succeeded in crossing the Jhelum, there is nothing to prevent them from effecting an immediate junction with Chutter Sing, and the war may be protracted for an indefinite time. We ought certainly to hear of the fall of the citadel of Mooltan in a day or two, and that event will release a strong body of troops, but the season is rapidly advancing, and the distances over which all these operations are to be carried are great.—*Englishman Jan 27.*

We hoped when we published our extra on Thursday morning, announcing the battle of the 13th, that the expressions used by our correspondent with regard to the conduct of the 14th Dragoons were not deserved, but that, being written in a moment of contusion, and under excited feelings, he had expressed himself rather too strongly. We deeply regret to say that his words are confirmed by every account, public as well as private, which has yet reached us. We have a letter before us from an eye-witness, who says the Dragoons ran from the Seikh Cavalry alone! the enemy had brought neither artillery nor infantry against them and the Cavalry were not more than two or three hundred! He adds had they been any where else, in cantonments or in *heaven*, we should have taken almost all the enemy's guns but they rode over our own artillery and stopped its fire, and the horse artillery men were cut down at their guns, being abandoned by these dasterdly fellows. What is worse still we have lost *four guns and three colours*. Painful as it is to write these words, they must be recorded. It is vain to try to conceal what will be noised abroad every wh re. It is naturally asked are these the same men who fought so well at Ferozeshuhr and Aliwal? What can have come over them? We fear there can be but one reply to this question. They have lost all confidence in their Commander. The public has long been aware of Lord Gough's peculiar qualifications for command. They are limited to undaunted personal courage and contempt of danger, and when leading a victorious army such qualities cannot be too highly prized. But when reverses happen, the nerves of the soldiers may be tried too far by such a General, till at last the mere apprehension of some stratagem, some ambush on the part of the enemy, is sufficient to dishearten them: Such we take to be the history of the disgrace sustained by our army on the 13th instant.

An eye-witness, says:—

"The Chief was strongly advised to defer the engagement till next day, but it was no use, two shots fell near him, and he ordered an immediate attack. Left his position, joined in the melee, and was not to be found any where to give directions. In fact he fancied himself at Donnybrook Fair, and fell to among the Seikhs. A more undisciplined attack, or less tactics, were never heard of, he swore that the first officer who presumed to give him advice he would place in close arrest."

A private letter says, "the campaign has hitherto been incomprehensible to every body. After five weeks of utter inactivity, during which the enemy has had perfect leisure to secure himself in every possible way, the army is suddenly hurled against him, without even a reconnoissance of his position. The only command is as usual *form line and advance*. What can be expected from such tactics, if victory is gained, it is at a cost which makes it worthless." There is too much truth in this, it is mortifying and will not please, but it must be spoken out. There is no greater danger than from despondency. If this creeps into an army its extent cannot be foreseen, and then even the most able commander may fail, when a far inferior one would have succeeded, if he led troops confident in themselves and in their chief. We trust the only effect of this disgrace will be a burning desire to wipe it off, and a determination that no enemy's taunts shall again be deserved.

The following is our latest intelligence from Lahore, dated the 19th instant:—

"The Artillery have called for a Court of Enquiry, to show that the 6 guns were lost by the flight of the 14th Dragoons, their men were cut down at their guns.—*Englishman Jan. 29*

Head Quarters' Camp, 14 January.

Up to 2 o'clock the enemy, who were hidden from us by a dense jungle, had scarcely fired a gun, nothing but Zumboorucks and Matchlocks; when we had passed about a mile beyond the hill, they commenced to feel their way with round shot; evidently not firing at any thing in particular; the shot passed along our left front to the right rear; however we had not gone much further, when the Chief who had been the whole time near the heavy Battery, ordered us to open, which we did. Nothing could be seen of the enemy, on account of the dense jungle in our front; we only judged of their whereabouts and distance from the shock and flashes of their guns. We had only fired some two rounds, when we had such a shower of iron about us, that I can hardly tell how a man escaped. They must have had some 25 or 30 guns opposed to ours, however we gave it them pretty sharply. The Chief and every one says, they never saw heavy guns so rapidly served; in about half an hour, their shot came like angles' visits, we then heard our friends on the left take up the Ball (Campbell's Division,) this was followed by those on our right, when the action became general. After an hour's firing we ceased, when the Infantry advanced at the double through us, we gave them three hearty cheers, and presently heard them at it; in about an hour afterwards the wounded came pouring back in hundreds to the field hospital, which was established on the mound we first took; they all said the Seikhs fought like devils. So much for what I myself saw, now for the pith. After standing to our guns for about another hour, we were ordered back to the mound, where the sight was most horrible, and the groans of the wounded most piteous. On our left Penny cuick's Brigade, after taking and spiking the guns opposed to them, had to retire, leaving half the 24th dead and wounded on the field: they were perfectly unsupported by either Artillery or Cavalry. Every Brigade did its duty most nobly, carrying every thing before them and spiking the guns. The enemy fought with the desperation of madmen; they actually received the Bayonet charge of the 29th, a thing unprecedented in the annals of warfare. The Seikhs actually laid hold of the Europeans' muskets, and cut at them with their tulwars. Our loss has be a frightful. Soon after dark the whole of our force retired to the Field Hospital; and bivouacked all round the mound where we were halted. I must now tell you of the most painful portion of the day's proceedings. On our right Christie's and Huish's troops advanced with the 14th Dragoons to their front, when all of a sudden, from what cause God only knows a panic seized the 14th, and back they came through the 2 troops, as hard as they could, upsetting one of the waggons; horses and all—so desperate was their flight, before the guns could be unlimbered the Seikh Cavalry were amongst them, and then commenced an awful slaughter; 3 of Christie's and 3 of Huish's guns fell into the enemy's hands. Poor Christie got 4 sabre cuts and a spear wound in his stomach; we buried him yesterday soon after the above catastrophe Cookworthy of C——'s troop went back and found 2 of his guns, the remaining four are still in the hands of the Seikhs. The number of the Seikh guns spiked is said to be 49, but as we left them on the field, the enemy recovered them: we have only 14 in our park. So much for *our Victory* if such it can be called. The enemy are still in our front, but to the left of their old posision; they allow having been worsted, but are still determined to fight it out. What the Chief intends doing, I am unable to say, but the general opinion seems to be that nothing more will be done till Whish joins us. Yesterday we paid the last honors to the departed brave. The 9th Irregulars have just come in from a reconnoitering party, and say the enemy have their pickets in the jungle immediately in our front but whether they will attack us or not I don't know. *On dit* that they intended to have *attacked* us on the 13th, had we not anticipated them; they had no entrenchments whatever, but out on the plain, though surrounded by dense jungle. A few rifle-men would have been of great service."—*Englishman, Jan. 30.*

The following extract from another letter gives a few additional particulars of the battle:—

"At 7 a. m. of the 13th we commenced our march in battle array. At 12 we got sight of an advanced post of the enemy, about 3000 strong, posted on a high mound. We soon drove them off with our big guns, and at one reached this place. The Seikhs came out of their camp to meet us. The Chief did not intend to go at them, as we were in the middle of a thick jungle, and he gave orders to the Quartermasters of corps to pitch their respective camps. At 2 p. m., we were all drawn up in line ready to encamp, when the enemy opened out their guns upon us, and their balls came pitching into the camp, so the C. in C had nothing left but to retreat or go at them. Go at them he did, and a most sanguinary battle commenced, which I do not think was equalled by any of the Sutledge campaigns. At ½ past 2 our brigade got orders to advance and take in the rear the enemy, who were attacking Gilbert's division on our right. We did advance, and found the enemy on all sides of us, front, rear, and both flanks. We were on the extreme left of the whole line without any artillery to cover our flank for the greater part of the time, and as for cavalry we never saw them the whole of the action. Our brigade, consisting of the 36th and 46th N. I., 61st Queen's, under Brigadier Hoggan, were quite separated from the rest of the Army. We advanced on the enemy in our front and drove them back. We then brought our left shoulders forward and drove back the fellows on our left flank, and then went right about, rear rank in front and took the fellows on the other flank. Success attended us throughout; we took 3 guns, and the 61st took 2, and a colour. I can tell you it was no child's play. The bullets and grape flew like hail, and we were going it at the double quick the whole time. The 36th N. I. did not behave well, they hung back, the enemy seeing them falter, charged at their colours. The officer commanding the Grenadier Company of the 61st, ordered them to bring their left shoulders forward, and poured a deadly volley into the enemy, killing and wounding about 60 of them. If it had not been for the 61st, our brigade must have been cut up. They were most beautifully steady, the same as if on parade. It was one incessant roll of artillery and musketry from one end of the line to the other. It lasted till sunset. All the enemy's guns were at one time in our possession, but owing to the thickness of the jungle, and the countless hordes of the enemy, we were obliged to relinquish the greater part. The Seikhs have got four of our guns, one of Christie's and three of Huish's battery, and three regimental colours, one of the 24th Queen's, 36th, and 25th N. I. In return we have 14 of the enemy's guns and one colour. It has been a dear-bought victory, we gained the field, but that is all. The enemy have retired to their old position, and are just as strong as ever. I never saw such a scene of confusion in my life. At the end of the fight we found parts of other corps mixed up with ours.

"We had to bivouac that night on the field without food, tents, or any covering, and, to improve matters, it came on to rain on the 15th. The N. I. have not cooked for three days. Had it not been for the rain we should have gone at the Seikhs again.

"The enemy behaved nobly. They charged us again and again, and in some places made most resolute stands. We have some hard work before us yet."—*English man, Jan. 31.*

Return of killed, wounded, and missing, of the Army of the Punjaub, under the personal command of the Right Honorable Lord Gough, G C B, in the action with the Seik Forces under Rajah Shere Sing, at Chilianwalla on the 13th January, 1849

Grand Total—22 European officers, 16 native ditto, 53 serjeants or havildars, 5 trumpeters or drummers, 503 rank and file, 1 lascar, 2 syces, and 52 horses, killed; 67 European officers, 27 native ditto, 1 warrant officer, 90 serjeants or havildars, 17 trumpeters or drummers, 1,439 rank and file, 8 lascars, 2 syces, 44 horses, wounded; 4 serjeants or havildars, 94 rank and file, 6 syces, and 80 horses, missing.

THE WAR IN THE PUNJAUB.

THE EVENTS WHICH GAVE RISE THERETO.

Lord Hardinge the late Governor General of India left the Punjaub in comparative tranquility. After having driven back and mastered the Sieks in three successive battles, and taken possession of their capital, he generously surrendered their territory and concluded a campaign which had been forced upon him without conquest. In the treaty which was concluded in Lahore it was required that all the expenses of the war should be paid for by the conquered, and that ten thousand troops should remain in Lahore to preserve peace among the Skieks themselves. Previous to the war, every one remembers the massacres that the Court of Lahore was the scene of so that there could be no security for the recognized regal authority

Everything went on smoothly till last April when Messrs. Agnew and Anderson, who had been sent with an escort of 500 men to Mooltan to relieve the Governor of the charge of his province, were attacked by the populace, deserted by their escort and treacherously murdered. The Moolraj or Governor protested his innocence of even instigating these murders, and further declared that he had punished the ring-leaders. However, no sooner was this known at Lahore than a force was despatched from thence by the Resident Sir F. Currie, consisting of 6000 men and 18 guns to attack the Moolraj, but immediately after countermanded. This step is said to have been taken through observations made as to the inefficiency of such a force to storm Mooltan. The gallant Major Edwardes reached Mooltan in another direction and with only 5000 men gave battle to the Moolraj outside the town and drove him into his fort. It is now generally believed that this retreat was a *ruse de guerre* of this crafty old warrior. *He* is said to have moved out of a few of his worst troops and after a feint at a defence retired as beaten. The Resident at Lahore looked on the victory of Lieut Edwardes as complete and decisive and this opinion found an echo in England among the leading London journals.

It appears these movements did not meet the approbation of the Commander-in-Chief, who saw from the beginning that nothing but a large army could suppress the insurrection that was becoming general throughout the Punjaub. Mooltan was known to be a fort of importance and has proved to be the strongest the British arms have encountered in their career in India. Lieut. Edwardes was without any heavy artillery and was obliged to remain encamped before Mooltan, more beseiged than beseiging, Moolraj being in possession of all the country round. It was only at the end of August that General Whish arrived with 8000 men and 70 guns, and in September the seige was commenced and preparations were made for an assault, when Shere Singh with about 5000 Durbar troops went over to the enemy. The seige was immediately raised and the beseigers retired some miles from Mooltan to wait for reinforcements which arrived very slowly, it was only on the 21st December that the Bombay force of 8000 troops joined the beseigers.

Shere Singh left Mooltan on the 9th October and ascended the River Chenaub receiving reinforcements on his way; he then took up a strong position opposite Ramnugger. In the mean time the Commander-in-Chief had been concentrating an army of 24,000 men and 100 guns at Lahore to march under his command into the interior against Shere Singh, The latter was attacked by Lord Gough and retreated entrenching himself on the banks of the Jhelum where he was joined by further reinforcements which increased the number of his army to 40,000. It was here he awaited the attack of the army of Lord Gough.

The town of Mooltan was taken at the end of December but the Moolraj still held out in the citadel at the end of January.

Another event occurred about this time of no small moment. Attock a fort in the North of the Punjaub fell. Lieut. Herbert having held out under fearful odds, unsupported by any assistance, was at length obliged to surrender and he is now a prisoner in the hands of Chutter Singh, This latter had been joined by Dost Mahomed and had obtained possession of Peshawur as a reward for his assistance. His troops were on the banks of the Indus which two of his sons are said to have crossed. The Affghans were also pouring down on Scinde.

The map of the Punjaub must be consulted to form a correct idea of the position of the British force. The army of Lord Gough is in the middle of the country driving slowly before him the Sick army under Shere Singh; although the latter has been defeated in two battles, the loss has been very considerable on the side of the British. The enemy is replacing its losses by continual reinforcements whilst the strength of our arms is terribly weakened by each engagement. It is said that Moolraj holds out to the last at Mooltan to keep a large

part of the British force in that direction. The battle on the Jhelum was not decisive; another will be fought and it will require all the bravery of our troops and skill of our Generals to outvie the talent of no inferior order combined with tact and strategy of the Sick Chief and the determined courage of the Sick soldiery. Chutter Singh was coming down from the Indus with all his resources to join his son Shere Singh and the next engagement will be a determined one.

"The Sikh Generals" says the *Friend of India* of the 25th January "have hitherto baffled all our efforts; and are able to move their troops and their artillery with greater ease and rapidity than we can do with all the resources of India at the disposal of our commissariat."

It is not for us to offer any opinion on the policy of the British Government; it appears that the Punjaub again conquered must be annexed to British India, but much remains to be accomplished before the Sicks can be brought to terms.

We trust this imperfect summary will prove interesting to those who have not so closely followed the events when they were of less importance than they are now.—*Mauritian*, 16 *March*.

"A Famer" is unavoidably postponed till our next.

SHARES AND BOND.

ON SATURDAY the 28th April inst., at 11 o'Clock, A. M., will be sold on the Stoep of the Commercial Exchange by the Executors Dative of the Estate of the late D. F. BERRANGE, Esq., for account of said Estate,

3 Shares in the South African College,
1 Share in the School, "Tot Nut van 't Algemeen,"
A Notarial Bond, duly registered, executed by Mrs. the Widow ISAAC VAN BIHL, for £375 sterling.

For particulars apply to Attorney BERRANGE.

UNION BANK.

No. 17, ST. GEORGE'S-STREET.
Capital £150,000 in Shares of £10 each,
£75,000 PAID UP.

DIRECTORS:

Hon. P. G. BRINK, Esq. Chairman.
HERCULES CROSSE JARVIS, Esq.
FREDERICK SIMON BERNING, Esq.
GEORGE WILSON PRINCE, Esq.
JOHAN GEORGE STEYTLER, Gs., Esq.
JAMES MORTIMER MAYNARD, Esq.
DIRK G. DE JONGH, Esq.
JOHANNES C. SCHICKERLING, Esq.
JOHN STEIN, Esq.

THIS Establishment offers the following advantages to the Public:—

Its large Proprietary, which consists of a great proportion of the monied and agricultural Interests of the Colony guarantees most ample Security.

Its large Capital enables the Directors to afford every accommodation without distinction of Persons, consistent with a due regard to prudence and security.

It facilitates remittances to the Eastern Divisions of the Colony, by granting Bank Post Bills.

It allows Interest on Current Accounts to its Customers, at and after the rate of Three per Cent. per annum, made up monthly, calculated on the minimum Balance due on any day during the month, but no increased rate of Interest will be allowed on fixed Deposits.

It advances money for short periods in favor of its Customers and Shareholders, on their own Promissory Notes and Inland Bills, under pledge of its OWN as well as OTHER BANK STOCK.

Its early Office Hours for Transaction of Business makes it useful to Farmers and Persons doing Business in the Public Market.

The Directors meet on TUESDAYS, THURSDAYS, and SATURDAYS, in each Week, and applications for Discounts are requested to be sent in to the Cashier on the previous days

☞ *Office hours from 15th October to 15th April from 8 to 3—and from 15th April to 15th October, from 9 to 4 o'clock.*

O. J. TRUTER, Secretary.

Colonial Bank,

12, HEERENGRACHT.

CAPITAL £100,000.

DIRECTORS:

J. J. L. SMUTS, Esq. Chairman,
J. H. WICHT, Esq.
F. H. KUNHARDT, Esq.
JOHN BARRY, Esq.
R. A. ZEEDERBERG, Sen., Esq.
R. P. DOBIE, Esq.
E. CHRISTIAN, Esq.
E. EAGAR, Esq.
J. W. B. A. STUCKERIS, Esq.

The Bank allows Interest on Monies deposited for fixed periods in sums of £10 and upwards, at the undermentioned rates:—

For 3 months and upwards at 3 p Ct. per annum,
,, 6 do. do. 3½ do. do.
,, 12 do. do. 4 do. do.

Applications for Discounts received and attended on TUESDAYS, THURSDAYS, and SATURDAYS, until 11 o'Clock A.M.

By Order of the Board of Directors,
J. C. WICHT, Cashier.

PUBLIC SALE AT RIEBEEKS KASTEEL,

ON FRIDAY the 27th April next, the Undersigned will cause to be publicly sold on his Farm *La Fontaine Gift*, without the least Reserve, all his Moveable Effects, consisting of:—

16 Wagon and Saddle Horses, and 1 Jackass,
50 Breeding Sheep and some Wethers and Goats,
2 Horse Wagons complete,
1 Water Cart,
2 Harrows and 2 Ploughs complete,
3 good Milch Cows with Calves,
50 muids of Oats, fit for seed,
20 do. Barley,
20 do. Wheat,
10 do. Rye,
3 fattened Pigs,

Also, Furniture, consisting of Bedsteads and Bedding, Tables, Chairs, Glass and Earthenware, and what may be further offered on the day of Sale.

C. GROBBELAAR, Sen.

Riebeeks Kasteel, April 11, 1849,
Mr. G. L. STEYTLER, Gs., Auctioneer.

N.B. To purchasers for Ten Pounds and upwards, nine months credit will be given, provided security be given to the satisfaction of the Auctioneer.

PUBLIC SALE OF Immoveable & Moveable Property

In the Insolvent Estate of T. D. RICHARDS,

With Liberal Competition Money and Bonus.

ON FRIDAY, the 27th inst., at 10 o'clock in the morning precisely, will be sold, certain strong, good and newly-built House, with adjoining Garden, situate No. 5, Hope street, Tuinplein, next to the Dwelling of Mr. J. A. SMUTS, containing 14 neat and spacious Rooms, and provided with every conveniance, Stabling, Fowl House, Wood Store, and above these Buildings, a large neat Upper Store used by Mr. RICHARDS as a School Room.

The House is particularly well adapted for a Lodging House or the keeping of a Boarding School, there being a large open Square in front.

The said property will be sold in two or more Lots, by the Rise and Fall and afterwards in one Lot by the Fall; a plan of which may be inspected prior to the Sale, at the Office of the Insolvent Branch of the Board of Executors.

At the same time will be sold, the Moveable Property, belonging to the said Estate, consisting in Tables, Chairs, Sofa, Presses, Bedsteads, Stretchers, Bedding, an excellent 8-day Clock, Glass and Earthenware, German Silver Spoons and Forks, Kitchen Utensils, bottled Wine, and what further belongs to the Estate

VESP. SCHONNBERG, Sole Trustee.

Cape Town, 3d April 1849.

Prince, Collison & Co.

HAVE received per "Mary Ann," a splendid assortment of

DRESSES, Satin, Gros de Naples, Olivettines, &c.
SHAWLS, Satin, Cachemire, Damask, Tweed, Spun Silk, Paisley, Ducapes, Royal 4 Day (A NEW SHAWL EACH DAY,) Velvet, Ladies Neckties, &c.
HANDKERCHIEFS, Printed Cotton, Cravats, Town Printed Corahs, Slips, Satin Operas, Black Brussels, Scotch Cambric, &c.
SHIRTS, Calico, (linen fronts) Regattas white Domestic, Shirt fronts and Collars.
ARTIFICIAL FLOWERS, Orange Blossom and Bridal, white Mourning, black and white Head Wreaths, Pluk Posted, Pearl Coronets, &c.
PARASOLS and UMBRELLAS in Cotton & Silk, GYMPS, ALICE, CORD TRIMMING, ALGERINE, Satin and Silk BUTTONS, &c.
MEN'S, BOYS and YOUTH'S Stuff HATS.
CASHMERETTE, ORLEANS, DOESKIN, PATENT COATING, SWANSKIN, LANCASTRE FLANNEL, &c.
BLACK VOERCHITZ and 36-inch GRANITES.
INDIA RUBBER BRACES.
SEWING SILK, DOUBLES, FANCY PIN and NEEDLE BOXES, EAU DE COLOGNE, &c.

Handelmaatschappy, 21st April 1849.

TO LET,

THE Undersigned's well known House and Lands, situate in Scottish Kloof, top of Wale-street. The House contains 6 lower and 3 upper Rooms, large Dining Room, Out offices, &c. Apply to ANDS. BRINK, As., No. 122, Long-street.

P. J. PENTZ, Sen.

PUBLIC SALE WITHOUT RESERVE.

THE Undersigned, instructed by Mr. DANIEL JACOBUS MARITZ, in his capacity as Testamentary Executor of the Estate of his deceased Wife JOHANNA CATHARINA OLIVIER, will sell by public auction, to the highest bidder, on TUESDAY, the 1st May, all the Goods belonging to the above joint Estate, consisting of:

A Bullock Wagon, a new Cart, Yokes, Straps, Riems and Harness.

CATTLE,

12 to 1,300 Sheep and Goats, excellent draught Oxen, 30 to 40 head of breeding Cattle, and 25 draught, saddle and breeding Horses, the whole of which are in excellent condition and well worth the attention of Speculators.

Household Furniture of every description, and in large variety, and what further may be offered on the day of Sale.

P. G. MEIRING, Vendue Adm.

Vedue Office, Worcester, April 3, 1849.

NOTICE TO CREDITORS AND DEBTORS.

In the Estate of the late *Johanna Catharina Olivier*, last Widow of the late *J. J. Esterhuyzen*, and surviving Husband *Daniel Jacobus Maritz*.

ALL those having any Claims against the above Estate, are requested to file the same with the Undersigned, on the farm Gannakraal, in Middle Roggeveld, or with Mr. P. G. MEIRING, at his Office in Church street, Worcester, within Six Weeks from this date, and those indebted thereto, to pay their debts as aforesaid.

D. J. MARITZ, Fs.

Worcester, April 3, 1849.

PUBLIC SALE

On the Farm 'KUYLENBURG,'

IN MIDDLE ROGGEVELD,
DISTRICT OF WORCESTER.

In the joint Estate of the late MAGDALENA JOHANNA VAN DER MERWE, and surviving Husband JASPER MICHAEL HOON.

THE Undersigned in their capacity as Testamentary Executors of the above Estate, will cause to be publicly sold on FRIDAY and SATURDAY the 4th and 5th May next, on the above Farm, all the Goods belonging to said Estate, consisting of;—

LANDED PROPERTY.

1. The perpetual quitrent Farm "Kuylenburg," situate on the Riet River, Fieldcornetcy of Middle Roggeveld, in this division, in extent —— morgen and —— square roods. A commodious Dwelling House and the necessary Outbuildings are erected on the same. It is provided with Water throughout the year, and has a fine Kitchen Garden.

2. The perpetual quitrent Farm "Blauwe Bloemetjes Keep," in extent —— morgen and —— square roods. It is situated annex "Kuylenburg," and also abundantly supplied with Water.

3. A half Share in the perpetual quitrent Farm "Kikvorsch Fontein," situate as aforesaid, and likewise provided with abundance of Water.

All these Farms can be well recommended as excellent Cattle Farms, which the superior state of the Live Stock will sufficiently testify.

LIVE STOCK.

1500 Sheep and Goats, a number of excellent draught and breeding Cattle, draught, saddle and breeding Horses.

FARMING IMPLEMENTS.

Bullock and Horse Wagons, Yokes, Straps, Harness, Ploughs, Stinkwood and other Planks, Wagonmakers and Smiths Tools, a quantity of Wheat, Spades, Pickaxes, Sickles, Halfams, and teakwood Buckets.

FURNITURE.

Tables, Chairs, Wardrobes, Chests, a House Clock, feather Beds, Stretchers, Glass and Earthenware, Plate, Kitchen Utensils, and what may be further offered.

Vendue Office, Worcester, April 3, 1849.

J. M. HOON,
J. F. JOOSTE, } Tst. Executors.
P. J. JOOSTE,

P. G. MEIRING, Vendue Adm.

NOTICE TO CREDITORS AND DEBTORS.

In the Estate of MAGDALENA JOHANNA VAN DER MERWE, last widow of the late FRANS NICOLAS JOOSTE, and surviving Husband JASPER MICHAEL HOON, of Middle Roggeveld, District of Worcester.

ALL those having any Claims of what nature soever, against the above Estate, are required to file the same with one of the Undersigned, in Middle Roggeveld, or with Mr. P. G. MEIRING, at his office, Worcester, within the space of two months, from this date; and those indebted thereto to pay their debts as aforesaid, on pain of prosecution.

Worcester, April 3, 1849.

J. M. HOON,
J. F. JOOSTE, } Tst. Executors.
P. J. JOOSTE,

SOUTH AFRICAN BANK.

CAPITAL, £100,000.

DIRECTORS:—

P. M. BRINK, Esq., Chairman,
WM. SMITH, Esq.,
P. VAN BREDA, Arend's Son, Esq.
JOHS. TROMP, Esq.,
P. J. ROUX, P. Son, Esq.,
J. H. VANREENEN, Esq.
J. A. BAM, Esq.,
G. J. DE KORTE, Esq.,
J. A. LE SUEUR, Esq.,

The Bank allows Interest on fixed Deposits, at the following rates:—

For 12 months, 4 per Cent. per annum.
For 6 months below 12 months 3½ per Cent. per annum.
For 3 months below 6 months 3 per Cent. per annum.

APPLICATIONS for Discounts received and attended to daily between the hours of 9 and 1.

G. RAWSTORNE, Cashier.

WANTED.

FROM 3 to 400 Muids good RYE.—Apply at the Stores of

C. B. DREYER,
Zicke-street.

2d April 1849.

WINTER GOODS.

A. W. & W. H. FLETCHER,

ARE now receiving per "Geelong," a large assortment of FASHIONABLE WINTER GOODS, consisting of:—

LADIES' BONNETS, in all descriptions of style
Children's ditto ditto
Black and coloured Orleans, Coburgs, French Merinos
Plaid Cashmere, Gala Plaids, Plaid Cloakings
Balmoral Plaids, Plaid Wool-Shawls an Scarfs
Ladies' and Gentlemen's Cashmere and Kid Gloves
Assortment Lace, Black Lace Falls
Ladies, Linen Collars.

Printed Cashmere Mufflers, black and couloured Velvet Trimming, Shirt Fronts, white Arophane, coloured Silk Bonnet Velvet, coloured Satinets, Ladies' Fancy Neck Ties, Winter Bonnet and Cap Ribbons, Fancy Doeskin, Whale bone, Indiana, Paisley and French Filled Shawls, Fancy Vesting, Gent.s' Shirts.

Blankets; Welch, Saxony, Lining and Scouring FLANNEL, Printed Drugget, rolled and stiff Lining Muslin, Grey Calico, hair Crenoline, Knitting Cotton, Crochet Needles and Cases, Prints and Furniture Chintzes, Gig Harness, Ladies' and Gentlemen's Saddles, &c. &c.

2, Keizersgracht.

CAPE OF GOOD HOPE

GAS LIGHT COMPANY,

COKE, COAL TAR, &c.

SEALED Tenders will be received at the Office of the Gas Company until 4 o'Clock on MONDAY the 30th INSTANT:—

1. For the purchase of the Stock of Coke, now at the works in quantities of one chaldron and upwards.

2 For the purchase of Coke from the works for the remainder of the present year; say, from the 1st day of May next.

3 For the purchase of the Coal Tar produced at the works during the remainder of this year.

4. For the *breeze* produced at the works during the same period.

Any information that may be requisite for parties desirous of tendering, can be obtained at the Gas Works.

By order of the Directors,
FRED. S. WATERMEYER, Secretary.

Cape Town, April 14, 1849.

TAKE NOTICE.

A REDUCTION IN THE PRICES OF

BOOTS AND SHOES,

AT THE LONDON,

WHOLESALE AND RETAIL

WAREHOUSE.

R. J. JOSEPH

HAS received per "NEPTUNE," and "ORATOR," a large assortment of

Ladies', Children's, Gentlemen's and Youth's

BOOTS AND SHOES,

OF EVERY DESCRIPTION.

Which he offers at such greatly Reduced Prices as to defy competition.

R. J. JOSEPH,

ANATOMICAL BOOT & SHOE MAKER,

24, HEERENGRACHT,

CORNER OF LONGMARKET-STREET,

CAPE TOWN.

☞ *A quantity of empty Trunks to be sold cheap.*

SEED POTATOES.
GUANO,

AT the STORE of

S. H. HART.

Strand street.

EQUITABLE

Fire Assurance and Trust Company.

CAPITAL £25,000

Established 1st October 1844.

BOARD OF DIRECTORS:

The Hon. J. B. EBDEN, Esq., Chairman.

HENRY SHERWAN, Esq. — H. C. JARVIS, Esq.
ERNST LANDSBERG, Esq. — J. H. WICHT, Esq.
W. G. ANDERSON, Esq. — EDWARD EAGAR, Esq.
A. S. ROBERTSON, Esq. — WM. JAS. SMITH, Esq.

Auditors:

GEO. N. EBDEN, Esq. — THOS. SINCLAIR, Esq.

Secretary:

E. THOMPSON, Esq.

AGENTS IN THE COUNTRY DISTRICTS:

Graham's Town, . . Messrs. E & W. HAW,
Port Elizabeth, . . . JAMES HALL, Esq.
Somerset, ... G. E. JOSEPH, Esq.
Beaufort, ... C. PRITCHARD, Esq.
Swellendam, ... JOSEPH BARRY, Esq.
Caledon, ... J. METCALF, Esq.
Worcester, ... JAN HENDRIK MUNNIK, Esq.
Clanwilliam, ... JAS. FOSTER, Esq.
Simon's Town . . . . WM. ANDERSON, Esq.

Fire Department.

RATES OF PREMIUM PER £100:

	In which no hazardous Goods are contained.	Containing hazardous Goods.	In which hazardous Trades are carried on.
1st Class	£ 0 1 6		
2. Buildings, Brick or Stone, with Flat Roofs	0 2 0	0 4 0	0 6 8
3. Buildings, Brick or Stone, covered with Slates, Tiles, or Metals	0 2 6	0 4 6	0 7 6
4. Paper Roofs	0 6 8	—	—
5 Buildings, Brick or Stone, with Thatched Roofs	0 17 6	1 0 0	1 2 6

N. B. Special Insurances according to the nature of the Risks.

☞ *No charge for Policies.*

Trust Department.

This Branch embraces the Administration and Management of such Estates, and other Property as the Company shall be duly appointed to administer and manage as Executors, Tutors, Guardians, Curators, Administrators, Trustees, Assignees, or Agents, either under and by virtue of a decree of any competent Court, or by the Master of the Supreme Court of this Colony, or by the last Will and Testament, or other valid writing, act or deed of any Person or Persons, or by virtue of any Marriage Settlement, Power of Attorney, or otherwise.

Office, No. 12, Heerengracht, on the Premises of the COLONIAL BANK.—Office Hours from 9 to 4 o'Clock daily.

E. THOMPSON, Secretary.

GUANO FOR SALE

OF the best quality, at the Stores of

PHILLIPS & KING.

SALE OF

FARM, CATTLE, &c.,

IN THE DIST. OF CALEDON.

THE Undersigned being about to leave the District, will hold a public Sale at his Farm *Uitvlugt*,

On THURSDAY, the 3d May 1849

Of the whole of his Moveable and Immoveable Property consisting of:—

His splendid Farm UITVLUGT, situate near Caledon, measuring nearly 4000 ACRES. The well known excellent qualities and capabilities of this Property render any lengthened description superfluous.

1000 thoroughbred merino Sheep
140 Saxony Ewes and Rams from the Electoral Flocks
A number of well bred Mares
30 Cows and Calves, &c.
2 teams of splendid Draught Oxen, Ploughs, Agricultural Implements, &c.
A fine SAILING BOAT complete
The useful assortment of Household Furniture, &c. &c.

W. J. MERRINGTON.

Uitvlugt, 30 March 1849.

JOSEPH BARRY, Auctioneer.

At the same time and place will be submitted to public Competition, those first rate Farms "*Haman's Dal*" and "*Rhebok's Fontein*," adjoining each other, and measuring together upwards of 4,000 acres, supplied with substantial Dwelling Houses, Out-houses, Stables, spacious Sheep Sheds, (some of which are newly erected). In addition to these and many other advantages, there are several springs of never-failing Water, and an abundance of sowing Land. In short for farming *in general*, and the breeding of Sheep, and production of Grain *in particular*, these splendid Farms will bear comparison with any in the district.

These Properties and "*Uitvlugt*," being all to be sold on the same day, affords a most eligible opportunity to any person purchasing the whole, of becoming the Proprietor of an Estate, the equal of which is but rarely to be obtained.

Read Here!

GREAT REDUCTION.

IN consequence of the great demand for H. DRURY'S celebrated "Mouth Snuff," he is happy to inform his Town and Country Customers that in future he will be enabled to sell it at 1s. 6d. the lb. at his three Establishments in Cape Town, warranted superior to any ever manufactured in this Colony.

H. D. has also for Sale, best Leaf Tobacco at 5½d. the 100 lbs., Manillas, Nos. 3, 4 and 5, Havanahs, Van Zan Dyks, Cubas, and every other description of Cigars of the best quality.

Shopkeepers and others will find these Establishments the most reasonable in Town.

N.B. H. D's. Mouth Snuff is warranted to keep!

SOUTH AFRICAN

Fire & Life Assurance Company.

ESTABLISHED 31st MARCH 1831.

Capital £45,000.

Board of Directors.

ANTONY CHIAPPINI, Esq., Chairman.
J. A. LE SUEUR, Esq., Deputy Chairman.

WM. SMITH, Esq. — J. T. JURGENS, Esq.
PIETER VAN BREDA, Esq. — J. G. STEYTLER, Esq.
JAMES BANCE, Esq. — SAMUEL OLIVER, Esq.
J. A. MERRINGTON, Esq. — H. LE SUEUR, Esq.
H. F. HOHNE, Esq. — F. G. WATERMEYER, Esq

Agents in the Country Districts.

JACOBUS WEGE, Esq., at Stellenbosch.
P. F. R. DE VILLIERS, Esq., at the Paarl.
H. H. LOEDOLFF, Esq., at Malmesbury.
J. S. NEEDHAM, Esq., at Caledon.
HENRY WHITE, Esq., at Swellendam.
RYK MEIRING, Esq., at Worcester.
JOACHIM BREHM, Esq., at Uitenhage.
H. N. CHASE, Esq., at Port Elizabeth.
E. L. KIFT, Esq., Graham's Town.

Fire Department.

RATES OF PREMIUMS PER £100.

	In which no haardous goods are contained.	Containing hazardous goods.	In which hazardous trades are carried on
	£ s. d.	£ s. d.	£ s. d.
1st. Buildings of Bricks or Stone with flat roof	1s. 6d. and 2s	0 4 0	0 6 6
2d. Buildings of Brick or Stone covered with Slates, Tiles or Metals	0 2 6	0 4 6	0 7 6
3d. Buildings of Brick or Stone, covered with Thatched roofs	0 17 6	1 0 0	1 2 6

Special Insurances according to the nature of the Risks.

No charge for the Policy made.

At the Annual Meeting of the Proprietors, holden on Tuesday, the 2d May instant, it was Resolved that a sum of 15 pCt. upon the Fire Premiums paid in the last year, be returned to the Assured upon the next renewal of their Polices in this office.

Life Department.

With a view of extending the Company's business in the above Branch, and of rendering the insurance on Lives with this Company more encouraging and profitable to the Public, the following modifications, based on a Report of a Sub-Committee, bearing date the 8th of May last, have been adopted by the Court of Directors, to take effect from and after the date of these presents.

1st. On all Premiums payable on Life Policies (extending over the whole period of Life,) the following progressive deductions will be allowed:—After the lapse of 5 years, 5 per cent. on the amount of Annual Premium. After the lapse of 10 years, 10 per cent. After the lapse of 15 years, 15 per cent., and so on in the same ratio,—until the respective amounts insured, shall have become due and payable by the death of the parties assured.

2d. The Company will advance Loans, or discount Bills, at the usual rate of interest, for a period not exceeding twelve months, (renewable at the option of the Company) on the private personal bonds or acceptances of the parties assured, or of the lawful holders of such life policies of the Company, collaterally secured by the pledge of such aforesaid life policies on which the annual premium shall have been paid for 5 successive yeaer, and upwards. The amount of Loans to be granted to be to the extent of 4-5ths of the present or actual value of the Life Policies, respectively, which can be ascertained on application to the Company's Office.

By Order of the Court of Directors,
C. WATERMEYER, Sec.

Office of the South African Fire and Life Assurance Company, Cape Town, May 4, 1848.

DIED on the 11th April 1849, our beloved Son SAMUEL JOHANNES CATS RICHTER, aged 2 years, 2 months and 17 days, of which notice is hereby given to Relatives and Friends.

H. S. T. RICHTER,
C. M. RICHTER, born CATS.

DIED on Thursday the 19th April 1849, at No. 80, Bree-street, our dearly beloved Mother and Mother-in-Law Lady SOPHIA ALIDA TRUTER, Relict of the late Sir JOHN A. TRUTER, Kt., L. L. D.,—in her 79th year.

O. J. TRUTER,
J. M. HORAK,

2000 *Excellent fat Sheep,*
200 *do. Goats,*
40 *do. slaughter and draught Oxen.*

TO-MORROW, the 24th instant, the Undersigned will cause to be publicly sold at Mr. TURN's "Fox and Hounds Inn," Eerste River, the above number of excellent fat Sheep, Goats, slaughter and draught Oxen. Butchers and others are assured that the Cattle are in an excellent condition, they being carefully brought up by Mr. MARTHINUS & JAN WILLEM THEUNISSEN.

M. W. THEUNISSEN, Sr.

Hottentots Holland, April 10, 1849.

Mr. JACS. WEGE, Auctioneer.

N.B. Not a single head of Cattle will be disposed of prior to the day of Sale and the whole be present on that day.

AT the same time will be sold 80 beautiful Trek Oxen in excellent condition, and some prime slaughter Oxen.

P. L. CLOETE.

Zandvliet, April 23, 1849.

Public Sale at Stellenbosch.

ON WEDNESDAY, the 25th instant, will be sold in front of the House of Mr. J. BLATCHFORD, on the Mill Square for account of the Estate of the late Mrs the Widow JOH. MARTH. DE KOCK, all sorts of Household Furniture, consisting of Tables, Chairs, Wardrobes, Bedsteads, Feather Beds complete, Looking Glasses, Glass and Earthenware, Kitchen Utensils, &c.—Also a great variety of Merchandize, as, Linnen, Voerchitz, Silk, Muslin de Lain, Merinos, Woollen Goods, Ribbons, Thread, Shoes, Toys, and several other articles. All without Reserve.

C. P. LINDENBERG, Auctioneer.

Stellenbosch, April 17, 1849.

N.B. Goods in commission received and immediately paid.

MEETINGS UNDER INSOLVENT ESTATES.

BEFORE the Master of the Supreme Court, in the Master's Office, Public Buildings, Cape Town, on WEDNESDAY, the 25th April 1849, at 10 o'clock, viz.

M. H. C. van Niekerk, ... 1st Meeting.
C. M. Crosset . . . . . 1st and final do.
D. J. Germishuys . . . . . 3rd do.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

April 20. *John Line*, ship, 695 tons, J. Palmer, from England Jan. 30, to this port and Madras. Cargo sundries, Passengers, for the CAPE, Mrs. Lloyd, Rev. Lloyd, Messrs. Peel, Moorehead, Jones, Weaver, 8 children, and 5 in the steerage. For MADRAS, Dr. and Mrs. Tait and 1 in the steerage. Brings a mail. W. Dickson & Co., Agents.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

April 19. *Phœnix*, steamer, E. Harrington, to Algoa Bay
19 *Trafalgar*, ship, D Robertson, to London.
20. *Kate*, schooner, T. Metcalf, to Mossel Bay.
20. *Brazilian*, bark, T. Herriman, to London.
20. *Severn*, ship, C. Duncan, to London.
21. *Emma*, schooner, J. Cauvin, to Mauritius.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

SHIPS.

Clifton, G. Kettlewell, London.—Granger & Co.
Gloriana, H. Bristow, London.—Ross & Co.
John Line, J. Palmer, Madras.—Dickson & Co.
Tudor, M. J. Lay, London.—Ross & Co.

BARKS.

Mary Ann, W. Darke, Madras.—Borradailes & Co.
Victory, A. Allen, London.—Dobie & Co.

SCHOONERS.

Nutcut, W. Moses, Mossel Bay.—Searight & Co.
Rosebud, A. Murison, Port Natal.—Ross & Co.

ARRIVED IN SIMON'S BAY.

April 19. *Hashemy*, ship, 523 tons, J. Ross, from Portsmouth Feb 11, to Sydney and New South Wales, with 218 male convicts. Passengers, Mrs Ramsbottom, Capt. Ramsbottom, 99th Regt, Ensign Mayne, 11th Regt., Dr. Browning R.N., in charge of convicts, Ass Surg. Edminstone, Mr. Henderson, 51 men, 5 women and 5 children. Put in for water. W. Dickson & Co., Agents.

SAILED OUT OF SIMON'S BAY.

April 19. H.M Ship *Hercules*, Commander R. Fulton, for England.

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents

H.M. Frigate *Southampton*, Capt. N. Corry.—Flag ship.
H.M. Sloop *Orestes*, Commander W. S. Hawker.
H.M. Steamer *Dee* Commander G. Filmer.

SHIP.

Sir Benouis, R. Dudman, Mauritius.—Borradailes & Co.
Hashemy, J. Ross, Sydney.—Dickson & Co.

MARKT PRYZEN

Tot den 21 April, 1849.

		Rds. Sch.	Pr.		Rds. Sch.	Pr.
Aloe per lb.	Aloes per lb.	0 0	0	—	0 0	0
Amandelen per lb.	Almonds per lb.	0 0	5	—	0 1	4
Appelen, per lb.	Apples per lb.	0 1	0	—	0 1	4
Abrikozen, per ditto	Apricots ditto	0 1	0	—	0 1	4
Aardappelen, per mud	Potatoes p muid	7 2	0	—	12 0	0
Azyn, per legger	Vinegar per leag.	48 0	0	—	72 0	0
Bonen per mud	Beans per muid	9 4	0	—	24 0	0
Boter per pond	Butter per lb.	0 5	2	—	1 5	4
Brandewyn per legger	Brandy per leag.	225 0	0	—	229 4	0
Bokkevellen per stuk	Buck Skins each	0 4	5	—	1 2	4
Drooge Ossenhuiden	Dry Ox Hides do	3 2	0	—	4 0	0
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc	0 7	2	—	1 3	0
Erwten per mud	Peas per muid	0 0	0	—	0 0	0
Garst dito	Barley per muid	5 0	0	—	5 5	0
Ganzen per stuk	Geese each	1 2	0	—	1 4	0
Haver per mud	Oats per muid	4 0	0	—	4 4	0
Havergerven per 100 ponden	Oatsheaves per 100 lb.	2 4	0	—	2 [illegible]	0
Hoenders per stuk	Henseach	0 4	2	—	1 0	0
Houtskolen per zak	Charcoal p sack	0 0	0	—	0 0	0
Honig per pond	Honey per lb.	0 0	0	—	0 0	0
Kazen, Kaapsch pr lb.	Cheese, Cape lb.	0 0	0	—	0 0	0
Kalkoenen per stuk	Turkeys each	2 6	0	—	3 0	0
Kaf per 16 zakken	Chaff 16 sacks	35 0	0	—	40 0	0
Koorn per 10 mud	Wheat pr. 10 m	120 0	0	—	150 0	0
Linzen per mud	Lentil per muid	0 0	0	—	0 0	0
Melies dito	Maize do.	8 2	0	—	10 0	0
Meel, fyn, pr. 100 lb.	Flour, fine 100 lb	0 0	0	—	0 0	0
Okkernooten pr. lb.	Walnuts per lb.	0 1	2	—	0 1	4
Oliphantstanden p. lb.	Elephs. Teeth lb	0 0	0	—	0 0	0
Peren per pond	Pears per pound	0 0	3	—	0 0	4
Persiken dito	Peaches do.	0 0	3	—	0 1	0
Rog per mud	Rye per muid	5 0	0	—	5 6	0
Rozynen per lb.	Raisins per lb.	0 0	4	—	0 0	6
Tabak dito	Tobacco do.	0 0	0	—	0 0	0
Schapenvellen pr. stuk	Sheep Skins ea.	0 2	4	—	0 3	2
Stroo per 16 zakken	Straw p. 16 sacks	18 0	0	—	27 4	0
Tyger, Leeuw & Struis vellen per stuk	Lion, Tiger & Ostrich Skins ea.	0 0	0	—	0 0	0
Uijen per mud	Onions per muid	5 4	0	—	8 2	0
Varkens, gemeste	Pigs, fattened ea.	11 4	0	—	19 0	0
——ongemeste	—— unfattened.	5 2	0	—	7 5	6
——speen	—— sucking	1 7	3	—	3 0	0
Vederen, Struis p. st.	Feathers, Ost. ea.	0 0	0	—	0 0	0
——bedde p. lb.	——Bed per lb	0 0	0	—	0 0	0
Vet of Talk per pond.	Suet or Tallow lb	0 0	6	—	0 0	6
Vygen dito	Figs per lb.	0 2	4	—	0 3	0
Wyn, ordinaire p. legger	Wines, ordinary per leaguer.	0 0	0	—	0 0	0
Wol, schapen, p. pond	Wol, com. p. lb.	0 0	0	—	0 0	7
Wol, fyne, dito	Wol, fine, do.	0 0	0	—	0 0	7
Zoetelimoenen p. 100	Oranges, per 100	1 1	0	—	1 5	0
Zout per mud	Salt per muid	4 4	0	—	5 2	4
Zuurlemoenzap per ½-aam	Lemon Juice per ½-aam	0 0	0	—	0 0	0
Zoolleder per ½ huid.	Sole Leather ½ h	0 0	0	—	0 0	0
Zeep per pond	Soap per lb.	0 0	0	—	0 0	0

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 12, Wale-street.
J. W. LOTZ, Printer and Publisher, 92, Wale-street.
} PROPRIETORS.